

සැදැව

ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ ප්‍රකාශනය

මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයන්ගේ
සංගමය
2013 මාර්තු

වෙබ් අඩවිය : www.sendewa.org විද්‍යුත් ලිපිනය : info@cbpa.com

අංක QD/55/News/2013 යටතේ ශ්‍රී ලංකා පාසැල් දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කරන ලදී.

පටුන	පිටු අංකය	නිලධාරී මණ්ඩලය	
නිලධාරී මණ්ඩලය	01	ගරු සභාපති	
ගරු සභාපතිතුමාගේ පණිවුඩය	02	ආචාර්ය එම්.යූ.ඒ. තෙන්නකෝන් මහතා	(2784320)
විධායක කමිටුවේ ක්‍රියාකාරකම්	03	ගරු උප සභාපති	
A brief Note on the activities of the executive committee	03	එච්.ඒ.ඒ. හෙට්ටිආරච්චි මහතා	(2910869)
සංස්කාරකගේ සටහන	04	ගරු ලේකම්	
විදින්න ගිය දේවාලේ	04-05	මානෙල් ජයසේකර මිය	(2715419)
Call From the Past Part II	06-10	ගරු භාණ්ඩාගාරික ඩී.ආර්. දයාචංඝ මහතා	(033-2226352)
How I became Latha	10	ගරු උප ලේකම් (සැදැව සංස්කාරක)	
සත්ව සාකච්ඡා, මාංශ ආහාරය හා සම්බන්ධ බෞද්ධ චින්තනය	11-13	ආර්.එම්. සෙනෙවිරත්න මහතා	(2845054)
What Am I	13	ගරු උප භාණ්ඩාගාරික	
To Unknown Hands	14	එච්.ඒ. විමලසෝම මිය	(2614717)
Tribute to the Recovery Unit of the ICU	15	ගරු සමාජ සහයෝගිතා ලේකම්	
ත්‍රාසජනක අත්දැකීමක්	16-17	අයිරා වෑගෙඩපොල මිය	(2581501)
වූටි පුතේ මේ ලක් මැණියෝ	17	කාරක සභික	
මතක සුවඳ	18	ගරු ඩී.ඒ. කරුණාදාස මහතා	(033-2222546, 033-2232605)
සිගිහි කතා	18	ඩී.ඩී. ජයසිංහ මහතා (ලල්ලා අස්විය)	
තෙදින වාරිකාව	19	ඒ වෙනුවට චේතනා සවුන්ද්‍රනායගම් මහතා	(2583667)
Three Day Trip	20	කොමිටිය විසින් පත් කරනු ලැබූයේ.	
World's longest married couple share their secrets	21	ගරු සේ.දේ. කරුණාරත්න මහතා	(2977865)
Friendship Sir!	21	Office Bearers	
ආදරණීය ලාල් අයියන්ඩියට...	22	Hon. President Dr. M.U.A. Thennakoon	(2784320)
Well Lived Life	22	Hon. V. President Mr. H.A.G. Hettiarachchi	(2910869)
අප සාමාජිකයෙකුගේ සුරු පිරුකම්	23	Hon. Secretary Mrs. Manel Jayasekara	(2715419)
සැදැ හිරු	24	Hon. Treasurer Mr. D.R. Dayawansa	(033-2226352)
වන අසිරියෙන් අතීතයට	25-26	Hon. Assist. Secretary (Editor - Sendawa)	
ලත්ත පලාපල	26	Mr. R.M. Seneviratne	(2845054)
අසු වියැහි මවක් යපල් ආර වැවට පනී	27	Hon. Assist. Treasurer	
මං නැති වෙලා	27	Mrs. H.J. Wimalasoma	(2614717)
බස්විය කුළ කතා බහ	27	Hon. Social Secretary	
අපගෙන් වියෝචුවන්	28	Mrs. Aira Wegadapola	(2581501)
		Committee Members	
		Hon. T.G. Karunadasa	(033-2222540, 033-2232605)
		Mr. Terance Saundranayagam	(2583667)
		Hon. S.D. Karunaratna	(2977865)

සභාපතිතුමාගේ පනිවුඩය

දිගු කලක් එකම සුවිසල් ගොඩනැගිල්ලක මහඟු සේවයක් ඉටු කරමින් විශ්‍රාම ගිය ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු සේවකයෝ අද එතෙර මෙතෙර බොහෝ තැන්හි විසිර සිටිත්, ඇතමෙකු සිය දූ දරුවන් සමඟ ඉතා සතුටු ජීවිත ගත කළද තවත් අයෙක් හුදකලා නිසංසල දිවියක් ගත කරත්, කෙසේ හෝ "සැදෑව" සඟරාව මෙම සියලු දෙනාටම සිය අතීත අත් දැකීම් සහ නිපුණත්වයන් හුවමාරු කර ගැනීමට ඇති මනා සංනිවේදන මාධ්‍යයකි. මා නිල කාලය තුළ පළකෙරෙන මෙම තෙවන "සැදෑව" විධායක කමිටුවේද සභාය ඇති මනාව සකස් කොට මෙවසර මාර්තු මුල් සතිය තුළ නිකුත් කිරීමට හැකි වීම ගැන මම ඉත සිතින් සතුටු වෙමි.

සෑම මසකට වරක්ම විධායක කමිටු රැස්වීමක් කැඳවන ලද මම එම රැස්වීම් වලදී ගන්නා ලද සියළු වැදගත් තීරණ හැකි තාක් දුරට සාර්ථකව ක්‍රියාවට නැංවීම සඳහා මෙහෙයුම් කටයුතු කළෙමි.

මේ අතුරෙන් විශ්‍රාමිකයින්ගේ දැවෙන ප්‍රශ්නයක්ව පැවති සිය විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතා ඉවත් කිරීමේ කාර්යය පිළිබඳව විධායක කමිටුවේ සාමාජිකයින්ගේද සභාය ඇතිව මහ බැංකු කළමණාකාරිත්වය සමඟ ඉතා සුහදශීලීව කටයුතු කිරීමට යෙදුණි. එහි ප්‍රථම පියවරක් වශයෙන්, මනා කොට සකස් කරන ලද එකී විෂමතා ඉවත් කිරීම පිළිබඳ යෝජනා වලියක් මහ බැංකු අධිපතිතුමා වෙත 2012 අගෝස්තු මස 13 වන දින ඉදිරිපත් කරන ලදී. (පිටපතක් පසුගිය "සැදෑවේ" ද පළ කරන ලදී) ඊට අනතුරුව මහ බැංකු අධිපතිතුමා ඇතුළු කළමණාකාරිත්වය සමඟ සුහද සාකච්ඡාවක්ද පවත්වන ලදී. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් එවකට ගෙවන ලද විශ්‍රාම වැටුප් සියයට 05,15 සහ 20 වශයෙන් තරමක ඉහළ ප්‍රතිශත මගින් ඔවුන් විශ්‍රාම ගිය වකවානු අනුව වැඩිකළද, එම වැඩි කළ ආකාරය දැනට පවත්නා විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතා ඉවත් කිරීම සඳහා කිසියෙක් ප්‍රමාණවත් නොවූ අතර එම විෂමතා තව දුරටත් වැඩි දියුණු කිරීමට හේතුවූ බැව් පෙනීගියේය. එබැවින් විධායක කමිටුව ගත් තීරණයක් අනුව, 2012 දෙසැම්බර් 27 වන දින විශේෂ මහ සභා රැස්වීමක් කැඳවා, ඒ පිළිබඳව සංගමයේ සාමාජික අදහස් විමසීමට කටයුතු යොදන ලදී. මෙම අවස්ථාවේදී වැඩිදෙනාගේ අදහස වූයේ පවතින විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතාවයන් ඉවත් කර ගැනීම සඳහා දැනටමත් විධායක කමිටු යෝජනා මගින් ඉල්ලා ඇති සමස්ත විශ්‍රාම වැටුප් සංශෝධනයක අවශ්‍යතාවයයි. මෙම අවශ්‍යතාවය සඳහා මහ බැංකු කළමණාකාරිත්වය ප්‍රමාණ වත් ප්‍රතිචාරයක් දක්වා නොමැති බැවින් එවැන්නක් සඳහා අවශ්‍ය නීතිමය උපදෙස් ලබාගනිමින් ඊට අනුකූල ක්‍රියා මාර්ගයක් ගතයුතු බවයි. මේ අනුව විධායක කමිටුව නීතිමය උපදෙස් ලබාගනිමින් එකී උපදෙස් මත ගතයුතු පළමු පියවර වශයෙන්, පවතින විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතා ඉවත් කිරීම සඳහා සමස්ත විශ්‍රාම වැටුප් සංශෝධනයක් මහ බැංකු කළමණාකාරිත්වයෙන් ඉල්ලා අයදුම් පතක් 2013 පෙබරවාරි මස 01 දින මානව හිමිකම් කොමිසම වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදී. මෙයින් ලැබෙන ප්‍රතිචාරය අනුව ගත යුතු ඉදිරි පියවර සඳහා නීතිඥයින්ගේ උපදෙස් ලබා ගැනීමට අපේක්ෂිතයි.

මීට අමතරව පසුගිය මහ සභා රැස්වීමේදී ගත් තීරණයක් ක්‍රියාවට නගමින් මෙම වසර තුළ මිය ගිය විශ්‍රාමික සාමාජික සාමාජිකාවන් සියලු දෙනා වෙනුවෙන් එක් අයෙකුට රු. 25,000.00 බැගින් වූ මරණාධාර දීමනාවක් ප්‍රදානය කරන ලදී. එමෙන්ම කිසියම් සාමාජිකයෙකු, දැනට අසාධ්‍ය රෝගී තත්වයක සිටිනම් ඒ බැව් සැලකිල්ලට ගනිමින් එකී දීමනාවෙන් අත්තිකාරමක් ඔහු ඉල්ලා සිටී නම්, ඔහුගේ ඉල්ලීම විධායක කමිටුව මගින් සලකා බලා, රු. 20,000.00 බැගින් වන දීමනාවක් ඔහුට පිරිනැමීමටද කටයුතු යොදන ලදී. මීට අමතරව, විශ්‍රාමිකයන් අතර පවත්නා සබැඳියාව වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා බෞද්ධ හා ක්‍රිස්තියානි විශ්‍රාමිකයන් වෙනුවෙන් ආගමික වැඩසටහන් දෙකක් ද, විනෝද වාරිකා දෙකක් ද පැවැත්වීම සඳහා කටයුතු කරන ලදී. තවද දැනට පවත්නා මහ බැංකු වෛද්‍ය ප්‍රතිලාභ ක්‍රමය තුළ පවතින ගැටළු කිහිපයක් නිරාකරණය කර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් ද මහ බැංකු සුභ සාධක අධ්‍යක්ෂ වෙත යෝජනා වලියක් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයින් තමන් සේවය කළ ක්‍ෂේත්‍රයන්හි ලද නිපුණත්වයන් සහ අත්දැකීම් පදනම් කර ගනිමින් සකස් කළ ගද්‍ය සහ පද්‍ය රචනා හා වෙනත් ලිපි ඇත්නම් ඒවා ඉදිරි "සැදෑව" කලාපයන් සඳහා ඇතුලත් කොට, "සැදෑව" තවදුරටත් වැඩි දියුණු කොට ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ඔබගේ අනුග්‍රහය දක්වන්නේ නම් මැනවි.

එම්.යූ.ඒ. තෙන්නකෝන්

විධායක කොමිටියේ ක්‍රියාකාරකම් පිළිබඳ කෙටි සටහනක්

2000 ජනවාරි 01 දිනට ප්‍රථමයෙන් විශ්‍රාම ගියවුන්ට සාධාරණ විශ්‍රාම වැටුප් ප්‍රතිශෝධනයක් ලබාදීම සඳහා යොමුවීම, විධායක කොමිටියේ ප්‍රධාන අරමුණ විය. 2000 ජනවාරි 01 දිනට ප්‍රථමයෙන් විශ්‍රාම ලැබුවන් ලද විශ්‍රාම වැටුප් ප්‍රතිශෝධන අවස්ථා 3 ම 5% ක්වූ අතිශයින් සතුටු දායක නොවූ අප්‍රමාණවත් දීමනාවක් විය. එහෙයින් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය, පවත්නා විශ්‍රාම වැටුප් විෂමතාවය මූලිකව දැමීම සඳහා 2011.12.31 දිනට පසු ප්‍රතිශෝධිත වැටුප් තලයන් හා විශ්‍රාම ගිය අවස්ථාවේදී ලද අවසාන වැටුප් තලයන් සංසන්දනාත්මකව සලකා බලා ඊට අනුරූපී කල්පිත විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයකට අවතීර්ණ වියයුතු බැව් දන්වා කළමණාකාරිත්වය වෙත ලිපියක් යවන ලදී.

2013 ජනවාරි 13 දින පවත්වන්නට යෙදුණු විශේෂ මහා සභා රැස්වීමේදී අප වෙත පවරන ලද බලය පරිදි, විධායක කොමිටිය, නීති විශාරදයින් හා සාකච්ඡා පවත්වා, මානව හිමිකම් කොමිසම වෙත (මා.හි.කො.) සියලුම විශ්‍රාමිකයින්ට පිලිගත හැකි සාධාරණ විශ්‍රාම වැටුප් වැඩි කිරීමක් ඉල්ලා කරුණු පැහැදිලි කිරීමේ ලිපියක් ඉදිරිපත් කරන ලදී. මානව හිමිකම් කොමිසම, (මා.හි.කො.) අපගේ ලිපිය අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා මහ බැංකු අධිපති වෙත, ඉදිරිපත් කොට ඇත. ඉදිරි ක්‍රියාමාර්ගයන් ගැනීම පිළිබඳව තීරණය කිරීම සඳහා අධිපතිතුමාගෙන් පිලිතුරු ලිපියක් බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිමු.

මානෙල් ජයසේකර
ගරු ලේකම්

A brief note on the activities of the executive committee

The attention of the executive committee was mainly focused on obtaining a reasonable Pension revision to those who retired from service from 1st January 2000 onwards has been for three consecutive occasions fixed at party 5% which quite inadequate. Therefore Central Bank Pensioner's Association has written to the management to convert hypothetically the cast drawn salary at the time of retirement to the corresponding to the subsequent revised salary scale as at 31st.12.2011 in order to elimination exciting Pension animates.

As mandated at the special general meeting of the Association held on 13th January 2013 the Execution Committee in consultation with the lawyers has made representation to the Human rights commissions (H.R.C.) requesting a fair pension increase to all pensioners. The H.R.C. has forwarded our letter to the governor Central Bank for necessary actions. we are awaiting a reply from the governor to decide on further action.

Manel Jayasekara
Hon. Secretary

සංස්කාරකගේ සටහන

“සැඟව” සඟරාව වඩ වඩාත් සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා නිර්මාණාත්මක හා විවිධ විෂයයන් අලලා එවා ඇති ලිපි, අත් දැකීම්, මහ බැංකු ජීවිතයේ වැදගත් සිද්ධීන් හා වෙනත් සාරගර්භ ලිපි, ආදිය එවන ලද ඔබ හැමට ප්‍රථමයෙන්ම ස්තූතිවන්ත වෙමි. එම ලිපි ලේඛනාදිය නොවීනම්, උසස් මට්ටමකින් “සැඟව” සඟරාව ඔබ අතට පත් කිරීමට අපට හැකි නොවනු ඇත.

දැනට අප හඳුනාගෙන ඇති පරිදි “සැඟවට” ලිපි ලේඛනාදිය එවනු ලබන සාමාජික/සාමාජිකාවන් සංඛ්‍යාත්මකව අතලොස්සකට සීමා වී ඇත. ඔවුන් විසින් විවිධ ලිපි එකකට වඩා ඒවා ඇති අතර, ඒ සියල්ලම එකවර පල කිරීමට නොහැකි වීම ගැන ඔවුන්වෙත පෞද්ගලිකවම කණගාටුව පළ කරමි. ඒවායින් එක් ලිපියක් බැගින් හෝ මෙවර පලකොට ඇත. අනිකුත් ඒවා අනිවාර්යයෙන්ම ලබන කලාපය සඳහා පළ කිරීමට කටයුතු යොදා ඇති බැව් දන්වනු කැමැත්තෙමි. ඔබ විසින් එවනු ලබන සෑම ලිපියක්ම නොවලභා පලකිරීම අපගේ අභිලාෂයයි. අපවෙත නව මුහුණුවරකින් විවිධාකාර වූ ලිපි එවීමට නව මුහුණු ඉදිරිපත් වන්නේ නම්, එය භාග්‍යයක් කොටද සලකමි. ඇතැම් ලිපි මෙවර කලාප සඳහා පල නොවූයේ, ඒවා ප්‍රමාදව ලැබී තිබුණු හෙයිනි.

දැනට අපවෙත ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් එවනු ලබන ලිපි ඉතා සීමිත බැවින් ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන් එවනු ලබන ලිපිද සංඛ්‍යාත්මකව වැඩි කළ යුතුව ඇත. දෙමළ භාෂාවෙන් ලිපි කලක සිට නොඒවා ඇති බැවින් දෙමළ භාෂාවෙන් ලිපි එවනමෙන් අපගේ දෙමළ සහෝදර සහෝදරියන්ගෙන් බලාපොරොත්තු වෙමු, එසේම “සැඟව” සඟරාව කිසිදු හේදයකින් තොරව ඔබ හැමෝම සාදරයෙන් පිළිගැනීමට ආශාවෙන් සිටින බැව්ද දන්වා සිටිනු කැමැත්තෙමි.

ර.මු. සෙනෙවිරත්න
සංස්කාරක

වඳින්න ගිය දේවාලේ

මෙය මා මීට මාස කීපයකට පෙර මුහුණ පෑ සත්‍ය සිද්ධියකි.

විශ්‍රාමිකයෙකු වන මම, සෑම මසකම මැදහාගයේදී බැංකුව වෙත ගොස් මගේ විශ්‍රාම වැටුප ලබාගනිමි. විශ්‍රාමිකයින්ට බැංකුවෙන් මුදල් ලබාගැනීමට සම්මත දිනය මාසයේ දහවැනිදා වුවද, තදබදයකින්ද තොරව නිදහසේ මාගේ මුදල ලබාගැනීමට මා එහි යනුයේ දහවැනිදා පසුව දින කීපයකින් පසුවය.

එක් මාසයකදී මම සුපුරුදු අන්දමට බැංකුවට ගොස් මගේ මුදල් ලබාගනිමි. මට පසුව කවුන්ටරයට ආවේ කාන්තාවකි. වයසින් අවුරුදු හැටක් පමණැති ඇය චිත්ත ගවුමක් හැඳ සිටියාය. කෙසඟදුර්වල සිරුරක් ඇති ඇය ඇස් දෙකම හොඳින් ඇරගෙන එහෙත් අන්ධ වූ එකියෙක ලෙස අතපත ගාමින්, මුදල් කවුන්ටරය වෙත ළඟාවූවාය.

“මෙයාගෙ ඇස් දෙකම පේන්නේ නෑ, දියවැඩියාව හැදිලා”, යැයි කවුන්ටරයේ සිටි අයකැම්වරිය මට කීවාය. මේ අයකැම්වරිය දහම් පාසලේ මගේ ශිෂ්‍යාවක්ව සිටි, තැනැත්තියකි.

මට ඒ අන්ධ කාන්තාව ගැන අනුකම්පාවක් ඇති විය. මගේ මෑණියන්වහන්සේ මිය ගියේද මේ හා සමාන වයසකදීය. එනම් වයස අවුරුදු පණස් අටේදීය. එදා පටන් මම ඇය හා සමාන වයසේ කාන්තාවන් බොහෝ දෙනෙකුට උදව් උපකාර කොට ඇත්තෙමි. එම වයසේ අයට වන්දනාගමන් යෑමට මුදල් නැති විට මම මුදල් දී වන්දනා ගමන් යැවිමි. එසේ කොට මගේ මෑණියන්ට පින්දෙන ලෙස ඔවුන්ට කිමි. බොහෝ දෙනෙකුට ඇඳුම් පැළඳුම්, කෑමබීම, බේත්හේන් හා අවශ්‍ය උපකරණ ආදියෙන්ද සංග්‍රහ කොට ඇත්තෙමි. එලෙස සිතූ මම මෙම අන්ධ කාන්තාවටද උපකාර කිරීමට සිතාගනිමි.

ඇය පැමිණ සිටියේ ඇගේ ඉතිරිකිරීමේ ගිණුමෙන් මුදල් ලබාගැනීමටය. ඇය වෙනුවෙන් අවශ්‍ය පෝරමය පුරවා ඇයගේ අත්සනද ලබාගෙන පාස්පොත සමඟ අයකැම්වරියට දුනිමි. ඇගේ ගිණුමේ තිබුණේ රුපියල් හැට පහක් පමණි. ඉන් රුපියල් පහළොවක් ඇය ආපසු ගත්තාය.

අනතුරුව මම අන්ධ කාන්තාව අතින් අල්ලාගෙන මග පෙන්වමින් බැංකුවෙන් පිටතට ආවෙමි. “උදයට

කැවැද්" යි මා ඇගෙන් විමසූ විට "තවම කැවේ නෑ" කියා ඇය කීවාය. එවිට වේලාව උදේ දහයට පමණ විය. "කන්ට යමක් අරගෙන දෙන්නද?" යි, මා විමසූ කල ඇය එක්වරම "හා" යැයි කීවාය.

මම ඇයගේ අතින් අල්ලාගෙන අසල තේ කඩයට ගියෙමි. ඇය පුටුවක වාඩිකරවා, මාද අසල පුටුවක වාඩිවී, "කැමති දෙයක් කන්ට"; යැයි කීවිට ඇය ඉදිආප්ප කැමට කැමති බව කීවාය. මම වේටර්ට කථාකොට "එක් අයෙකුට ඉදිආප්ප ගෙනන්නට" යැයි කීමි. එවිට ඇය, "මහත්තයෝ, මම මාළු එකක් ගන්නදැ"යි බැගෑපත්ව ඇසුවාය. මම එක්වරම "හා, හොඳයි, මාළු ගෙනන්න ගන්න", යැයි කියා වේටර්ට මාළුද ගෙනෙන්නට කීමි.

ඇය ඉදිආප්පත්, පොල් සම්බෝලන්, මාළු බඩපුරා කැවූවාය. කීප වේලකින් සිත්සේ ආහාරයක් නොලත් බව හැඟීගිය හෙයින් මම ඇයට හොඳහැටි සප්පායම් වන ලෙසට පෙරැත්ත කළෙමි. ඇය කැම කන අතර ඇගේ දරුවන් ඇයට නොසලකා සිටීම ගැන ඔවුන්ට බණින්නටද වූවාය. "මාත් එක්ක ඔය කථා කියා දරුවන්ට දොස් කියන්නට එපා. ගෙදර ගිහිං ඒ අයටම ඒවා කියන්න. දන් නිශ්ශබ්දව ඔය කැම කන්න", යැයි මම ඇයට තදින් කීවෙමි. ඇය ඉන්පසු දරුවන්ට බැනීම තවත්වා ඇගේ කථාව කීමට පටන් ගත්තාය.

එය අප කොතැනත් අසා පුරුදු, දරුවන් විසින් නොසලකා හරින ලද දෙමාපියන් පිළිබඳ දුක්මුසු කථාපුවතමය. ඇය පදිංචි වී සිටින්නේ අඹගස් හතර හංදියෙන් හැරී, කනත්ත පාරේ පස්වැනි නිවසේය. ඇයට දරුවන් තිදෙනෙකි. දුචරැන් දෙදෙනෙකු හා එක් පුතෙකි. ඔවුන් තිදෙනාම විවාහවී සිටිති. සැමියා කලකට පෙර මියගොස් ඇත. ඉන්පසු ඇය ජීවනෝපාය වශයෙන් මහරගම පමුණුවෙන් රෙදි කැබලි ගෙනවුත් කොට්ට උර, ඇඳ ඇතිරිලි, පාපිස්නා ආදිය මසා විකුණුවාය. එහෙත් පසු කාලයෙක ඇයට දියවැඩියාව වැළඳී ඇත. එය නොසලකා හැරීම නිසා කෙතරම් උග්‍ර වූයේද යත් ඇයගේ ඇස් දෙකම නොපෙනී ගියේය. ඇය පෙනීම ඇති එකියක මෙන් ඇස් ඇරගෙන සිටියත් ඇයට කිසිවක් නොපෙනේ. ඇස් දෙකට ප්‍රතිකාර කළමුත් කිසි සුවයක් ලැබී නැත. එහෙයින් ඇයට කළ රැකියාවද අහිමි විය. ඇය අන්ත අසරණභාවයට පත්ව සිටී. දරුවෝ ඇයට නොසලකති. දන්නා හඳුනන අයගෙන් ඉල්ලාගෙන ජීවත්වෙයි. ඇය කලින් දැන හැඳින සිටි රුවන් හඩවෙයා ස්ටෝරිස් හි මුදලාලි මහතාගේ නෝනා ඇයට හැම මාසයකදීම රුපියල් හයසියයක් දෙයි. ඒ ඇයට දියවැඩියාවට අවශ්‍ය බෙහෙත් ගැනීමටය.

මම ද මේ කාන්තාවට ඒ අන්දමින් පිහිට වෙන්නට සිතාගතිමි. ඒ මගේ මෑණියන්ට පින්සිදුවනු පිණිසය. මට ඒ වේලේ එක්වරම සිහියට ආවේ මගේ නංගීන්, මාත් එක්ව රෝගීව ඇවිද ගත නොහැකි එක්තරා තරුණ හාමුදුරුවන්කට මාස්පතා කරන සත්කාරය පිළිබඳවය. අප කීපදෙනෙකු හා එක්ව මාස්පතා රුපියල් දෙදහසක් පමණ එකතු කර ඒ හාමුදුරුවන්ට ප්‍රතිකාර ලබාගැනීම සඳහා යවමු. මේ රෝගී අසරණ කාන්තාවටද ඒ ලෙස උපකාර කිරීමට මම සිතුවෙමි.

ඇය ඇයගේ කථාව කියමින්ම බඩපුරා කැම කැවූවාය. ඊට පසු ඇයට කිරිතේ එකක්ද, මට සීනි අඩුවෙන් දුමු කහට තේ එකක්ද ගෙනෙන මෙන් මම වේටර්ට ඇණවුම් කළෙමි. එය ඇසී ඇය "ඇයි මහත්තයෝ කහට තේ බොන්නේ?" කියා මගෙන් විමසුවාය. "කිරිතේ බොන්නට සල්ලි නැති නිසා" යැයි මම සිතාපෙමින් පිළිතුරු දුන්නෙමි.

කා බී, මුදල් ද ගෙවා ඇයත් සමඟ පාරට ආ මම ඇයට රුපියල් සියයක්ද දුනිමි. "ඇයට අවශ්‍ය බේත් ආදිය ගන්නටය" කියා ඉදිරිසේදී ද ඇයට උපකාර කිරීමට බලාපොරොත්තුවන බැවිද කීමි.

"මහත්තයා කසාද බැඳලාද?" යැයි එවිට මේ කාන්තාව මගෙන් විමසුවාය. මේ ප්‍රශ්නයෙන් මම ගල්ගැසී ගියෙමි. මගේ මියගිය මෑණියන්ට පින් පිණිස ඒ වයසේ පසුවන මේ කාන්තාවට මා කරන ලද සත්කාරය ඇය වරදවා තේරුම් ගෙන සිතන බැව් මට හැඟිණ. ඊටත් වඩා ඇය හැටවිය පමණැති කාශවී ගිය, රෝගී, සිත්ගන්නාබවින් තොරවූ මහළු කාන්තාවක් විය. මම ද හැත්තෑවිය ඉක්මවා සිටින මහල්ලෙකිමි.

"අපොයි ඔව්, මම කසාද බැඳලා. දරුවන් දෙන්නෙක්ම ඉන්නවා. මට ලස්සන, තරුණ නෝනා කෙනෙකුත් ඉන්නවා" යැයි මම ගත්කට්ටම කීවෙමි. මා එසේ නෝනා ගැන කීවේ මේ කාන්තාව මගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය නිසාය. මගේ භාර්යාවද මා මෙන්ම මහළුය.

මෙයින් පාඩමක් උගත් මම "කාන්තාව සමඟ තවත් කථා නොකළ යුතු" යැයි සිතා ඇය රුවන් හාඩ්වෙයා ස්ටෝරිස් ළඟට ඇරලවා ගෙදර ගියෙමි.

පී.ඩබ්.ප්‍රනාන්දු

CALL FROM THE PAST - PART II

The last time I wrote was about the life in the EPF, from where I was able to seek a transfer to the Banking Department in 1964, of course with a tap from my friend Buddy Hesse, a witty crackerjack fellow who stood over six foot six and recently promoted to Staff Class and posted to the Establishments Department. I met Buddy in the EPF when he came to work overtime as a Staff Assistant, with several others to help clear the backlog of mail accumulated over days with the heavy influx of contributions to the fund in its early days. It was high fun listening to their antidotes, which helped dispel the monotony of doing the same thing nonstop. Subba who had an Indian ancestry, affectionately Gandhi for many, was at the receiving end of their avalanches. Buddy in his own inimitable style used to tease Gandhi subjecting the chap to much prurient curiosity. Our curiosity went a mile and a half to later find an unusually valid reason for he was married to his own sister's daughter.

In an era when people of high integrity, character, intellect and wisdom are a rare commodity, it was a moment for satisfaction to have come

under the likes of Shelton and Gunam, when I found myself landed in the Banking Division. Shelton was the Chief Accountant [CA] and Currency was also under him. He had his own ways, distinctly different from others of getting about things. As he walks in, everybody is concerned and Alahakoon, affectionately Ralahamy to everyone, is there like a prayer in attendance, to open the huge bottom drawer on the right side of his unusually formidable table. It is kept open till he goes to lunch. He hated cubicles. In fact once when the Secretariat tried to construct a cubicle for him, he refused point blank saying that he wanted to see his staff working. He was of the old school type. His flowing hand was almost flawless. Everything that he did was methodical and accomplished. He was disciplined and dignified in his actions and never seen attired in dark or gloomy clothing. He was soft spoken and never offensive. The story goes that when the Bank was housed in the Hemas building, an Assistant to the Governor [AG] had come, on one of his unannounced visits and supposed to have put his foot on the open drawer. Shelton ignored him unconcerned. When the AG went on talking in his own indomitable style,

Shelton still pretended not to hear or see. The AG had continued with his aggressive talk. Shelton brooks no nonsense and had looked up and without uttering a word, signaled the AG to take his foot off the drawer and sit in front. The AG realizing his folly went and sat in front and then only Shelton asked him what he wants. That was his nature. He did not like to be pushed around. Despite all this, I am aware of certain instances where he did not hesitate to seek the opinion of even a clerk, if he thinks it is worthwhile. Shelton never travelled abroad on official duty. He was averse to air travel. Such travel was entrusted to Gunam his able and charismatic deputy. Kanagalingam was Shelton's private assistant, who in fact was more than a private secretary and affectionately looked after all aspects, relating to privacy and secrecy. There was no hanky-panky with Kanag.

Shelton's able deputy was that charismatic, energetic and charming Gunam. He is there like a prayer seated at his desk at least fifteen minutes before time elegantly dressed radiating his charm. He never wore spectacles even at a mature age. But he had, I believe, a third eye capturing in his vision each and everybody entering the floor in the morning. His relationship with Shelton was very special. What was most

unusual about him was that he never sat directly in front of Shelton, even in an all important stimulating conversation. Shelton will quietly tell Alahakoon or Kanag to call Gunam although Gunam is seated just about six feet away to his left. Gandhi from Wellawatte, Hector from Panadure, HMR of Kandyan ancestry, Ms. David from Colombo 7, Kingsley from Dehiwala and of course Bandu from the village formed the other staffers. Later Premaratne and VS Subramaniam joined as deputies who ended up as CAA in time. Hector was a special guy. Nobody knew whether he was in or out. As officers were not required to mark their attendance in a Register unlike today, the leave clerk had to be vigilant to spot him to enable him to mark him present or absent. The authority to sign cheques and other documents normally with an officer of the staff class had been long withdrawn from him. His signature of course had a bearing on internal documents. He is there sozzled to the gills on many an afternoon but knew his bearings. He once gave a lesson of a lifetime to an Afghan who came to the office demanding settlement. In the presence of a few of us he demanded to see the pro-note and after snatching it from the

Afghan, to his bewilderment and to our astonishment gulped it down. The poor fellow was seen going down the stairs cursing to him-self. One fine day he was made to sign an internal memo. Pillainayagam was the author. It read as follows. "I Hector XX do hereby grant permission to the holder of this letter, to cut myself into four and hang the four pieces in the four corners of the bank". The next day he was shown the letter and a bottle demanded or else the letter would be shown to Shelton. He settled for the former. HMR was in-charge of current accounts. Later, after Ms. David came she got the job. Gandhi, Kingsley and Bandu took care of all other areas.

Wijesiri Nanayakkara, Arandara, Mahalingam, Shanmugasamy, Jamion, Kanagalingam, Augustine, Pillainayagam, Charitha Ranasinghe, Pillay, Spencer, Clemont Perera, George Fonseka, Kuthoos, Roland Weerasinghe, Herby Pieris, Padmini Ratnayake, Kodikara and Nelum are the names that I could remember now of the non-staffers at that time. Kris Pullenayagam who had a car, a Skoda, Gandhi Subramaniam and Manohara were the Staff Assistants. Charitha also had a car, a DKW. it was not difficult to maintain a car in those days with petrol at Rs.1.55 a gallon, if one could find the initial money to buy the vehicle. In 1967 with the

introduction of FECS it was required to accommodate more staff to form the FECS Division. It was headed by Noel Ranasinghe and his staff included Anton Edirisinghe, Doreen Athulathmudali and several others. In late 60s Tissa Siriwardene, Asoka Malimage, Nimal Cooray, [bola] Tuder Wickremasinghe and Dharmawathie joined the band wagon. Wijesiri was the leader of the gang. Everybody accepted him as their chief spokesman. Unlike today everybody who comes to the department anew has to start from scratch. So was young callow me, introduced to the world of debits and credits and posting the second foreign ledger [recoded in the statement form to enable the officer signing the ledger for easy cross checking] was my first job and graduated over the years to do the most important job, foreign exchange operations and investments. All statements sent to banks were hand written. The statements sent to foreign banks were typed written for clarity. There was nothing electronic. The Olympia adding machines were the electrically operated implements. However, we had to depend on the all important Friden machine that made an odd sound, grr, grrr grrr, grrrrrrr, to do the calculations. Everyone knew by-heart the conversion rates for Dollars, Sterling Pounds and Indian Rupees, that ran up to thirteen decimal places. In the afternoon the demand for the

converter is so high that there were occasions of people standing in line to take the turn. The mad rush for sending cables in buying and selling foreign exchange normally in the afternoon in a way was most exciting. The cable is typed in English and sent to the Secretariat for coding and dispatching the coded message through the government telecom department. Zavahir and Hayvard and later Iones and Kusum knew when I shout from my desk to type the cable out and send it to me.

The Clearing House at the far end of the hall was of special significance, in that representatives from all banks sat at eight in the morning first for the Settlement Clearing and immediately thereafter the First Clearing. The Second Clearing is at 12 Noon. A Central Bank Officer is in charge and he is the Clearing House Supervisor. Wijesiri, Charitha, Augustine, Kuthoos and later Ariyawansa headed the Clearing House during the period of nine years that I was in the Banking but I never did. The Clearing House Supervisor habitually come for a chat-atee to the Clearing Accounts [Bilateral Trading Accounts with China, USSR, Yugoslavia, Romania, Syria etc] table after their morning work, perhaps to get over the monotony of being alone. This section had

four tables put together with a rotating phone fixed at the centre. Once at a conversation Augustine mentioned that he is trying hard to get an introduction to Thiruchelvam a Minister of the then government. Pillainayagam, who was listening nonchalantly, said he wouldn't mind giving a letter of introduction. After Augustine pleading with him he said he will have the letter ready for him to collect before going home. After taking a few steps on his way to his seat, probably on second thoughts, he returned and inquired from Pillainayagam how he knows the Minister so well. "No, he does not know me but I do know him as the Minister of Local Government and you wanted a letter and I volunteered to give it because you and I are good friends" said Pillainayagam tongue-in-cheek. He did not hesitate in blasting Pillainayagam cursing in all the filth that he could command and Pillainayagam had to run for dear life. However, life in the department was peaceful. Each and everyone helped one another not only in office matters but on the domestic side as well, although as it often happens there were one or two wet blankets too. This solidarity was displayed when the books are not balanced before closing time due obviously to a 'bull' made by any one of us. Nobody went home till the books are balanced for the day. That was

the comradeship that existed then and no overtime was asked for or paid. However, the atmosphere had changed drastically after the old brigade left banking and invasion by the fairer sex. Kris, now domiciled in Canada, was a writer, a dramatist and admirer of anything artistic. One fine day Wijesiri suggested that we learn ballroom dancing and Kris helped in finding an instructor named Cooke in Kollupitiya. On appointed days of the week we assembled at the instructor's residence at Kollupitiya in the evening before going home. I liked the jive taught by a comely burger lady instructor, even Shan and Mahalingam joining the essay. With the enforcement of the five year transfer policy, Wijesiri, Pillainayagam, Augustine and several others got transfer orders to other departments. I was there till January 1974. Many changes took place during the period. With the introduction of the FEES more staff was absorbed in. It was after Tissa, Asoka, Dharma and Doreen was there that I launched a FUND with each member contributing by way of any number of shares, if I could remember right each share being Rs.25. I was the Chairman of the Board and Tissa and Dharma looking after the accounting side. Members are given loans on the security of the total deposit available. If the loan amount exceeds the total deposits at disposal the request is considered favourably on the guarantee of

another member. The rate of interest was reasonable but was more than the commercial bank rates. At the end of the financial year the contributions are refunded with interest less any loan outstanding. Many benefitted from the FUND.

The Bank experienced one of its worst days when a fire broke-out on the roof just above the Government Accounts Branch of the Banking Department on 25 July, 1968 at about 10.30 am. I was one of the first to see the fire flashing across the roof like lightening as I sat at the Cash Book table. Arandara who was trained in fire fighting was the first to rush and pull out the hose but found no water coming from the tap. It was a mad rush as each and everybody was trying to out-smart the other in trying to get-out of the building. The day being the Pay-Day of the Bank, the cashiers were half-way on their job when the fire broke out and they had a hell of a day in safeguarding the cash in their custody and get to safety. The commotion however, was over within about an hour after the fire brigade put the fire out with the help of the Bank staff without much damage. But the most important aspect of the whole episode was that the cashiers stood under the shade of the *Kottamba* tree

holding to their suit cases of cash and came back and handed over the cash to the authorities to find that not a cent was lost, signifying the hallmark of the integrity and character of the staff of the day. It compares with the contrasting situation that arose as a result of the LTTE attack on the Bank on January 31, 1996, when Boyagoda and Kumar Perera had to go at dead of night armed with padlocks to safeguard the entrance to the vault. We cannot help but feel sorry for ourselves over the deterioration of human values in the Bank over the years.

By this time Gunam who had been appointed as the Chief Accountant, after being groomed for the job by Shelton, was succeeded by Banda, a Kandyan who was the deputy to Gunam for some time. Gunam went to the ninth floor as AG and Shelton who had moved up earlier fell sick. He was flown to England for treatment despite his hoodoo for air travel. It was learnt that it was the first time that Shelton had taken sick leave and in fact it was his last.

Banda who was the next to become the Chief Accountant after Gunam went to the ninth floor, in fact came from the ninth floor after being Secretary to the Governor - served as Gunam's deputy for some time. He was always immaculately clad in white. He was a good tennis player too and in fact it was in the tennis court that he met his

wife, a Central Bank girl. He was also a softball cricket enthusiast. We once witnessed a very unpleasant experience with an ungrateful leftwing trade unionist. This trade unionist was given a lift daily from his home to the Bank and back by Banda until he recovered from a broken leg - mind you solely with good intensions with no strings attached. However, during a trade union agitation, this ungrateful thick in the head hooligan got on to a desk inside the Banking department where Banda was the chief and vented his spleen on his one-time benefactor alleging that he had obstructed their trade union struggle. Despite all this he confided in me after his retirement that he bore no grudge and did never thought of going on the offensive although he could have done lot of damage - the gentleman he was. He was also a man of high integrity and character. In 1990 long after his retirement he was back in association with the Bank after being appointed the Chief Executive Officer of Union Trust and Investments Ltd., a finance company vested in the Monetary Board of the CBSL. I met him there as his deputy and had respected mutual working understanding for about a year. While during a lunch time chat he confided in me of a very moving experience he had to face while he was the CA. He had been summoned to the Temple Trees for an appointment with the Prime Minister. The PM

wanted him to proceed to London immediately and meet a certain person who had intimated the possibility of arranging a loan from a private party. The Sri Lankan go between was a prominent opposition party member who about 15 years later became a frontline cabinet minister. The Finance Minister who was also present had insisted that he go immediately. But Banda had intimated that he will go the next day with the PM agreeing with him. The next day he went to London and checked into a hotel and awaited a call from the contact person. After

sometime the much awaited call came and the man suggested that a sum of US\$100,000 be credited to a certain given account number of a bank in France before proceeding further. Banda smelling a rat contacted one of his contacts in France to check about the account number. After a few hours his friend called back to say that the said account had been opened that day itself and the account holder is an unknown person. Through his vast experience Banda knew that the conman had tried to take him for a ride and was happy to have retired unhurt

and took the next available flight home to report the episode to the Prime Minister. It was a pleasure to have associated with such spirited, enthusiastic, accomplished and dignified people in so early in my career in the Bank during the nine years that I was associated with the Banking.

The D-day of Banking was December 7, 1964 for it was invaded by the fairer sex after being a hallowed place for men only for almost one and a half decades from the inception of the Bank. Nelum was her name, the invader.

D.P. Jayasinghe

On my appointment to the services of the Central Bank I was given duties in Govt. Acct. Branch it was a section to the Banking & currency Dept. at the time, a few months prior to my appointment sarathchandra, Yasapala, Punched Banda Rathnayake and some others had assumed duties in this particular Branch.

After I reported to Mr. Punched appuhamy the head to this Branch, the above three members offered me heartfelt warm welcome, offering me a desk & chair on their own, to make me comfortable. Next, they sat around this desk and commenced a Questionnaire.

They gave me the impression that they were about to rag me as in a university. "No" certainly not. Their intention was to make friends with me

soon.

There after, They commenced a dialogue you are the first female attached to this branch "What's your name" I didn't respond. Then one of them opened my file. I assumed duties on the 2nd of November. My Birthday fell in December. We can eat cake recently "Ah, Name?" "Nandanie Keerthilatha", we'll call her n a n d a n i, R a t n a y a k e commented. yasapala added, keerthilatha is better, but It's too long a name. keerthi is a man's name. Well call her latha. Rathnayake too agreed. Yes, other too also agreed. I said you can call me by anyname. Even after I die I'll be latha to the central Bank.

That's the way, how I become latha. Is it alright?

Latha de Soyza

**How I became
"latha"
to the Central Bank.**

සත්ව ඝාතනය, මාංශ ආහාර හා සම්බන්ධ බෞද්ධ චින්තනය

“සබ්බේ සත්තා භවන්තු සුඛත්තා” යනු බෞද්ධ දර්ශනයේ මූලික සිද්ධාන්තයකි.

- “මාතා යථා නියං පුතනං - යම් සේ මවක තමන්ගේ එකම
- ආයුසා ඒක පුතකමනුරක්බේ - දරුවා දිවිපුදා නමුත් රකින්නේද
- ඒවංපි සබ්බ භූතෙසු - මෙසේ හැම සතුන් කෙරෙහිද
- මාතසංභාවයෙ අපරිමානං - අප්‍රමාණ වූ මෙක් සිත් වැඩිය යුතු

මෙසේ හෙයින් සත්වයා කෙරෙහි අප්‍රමාණ වූ මෛත්‍රිය පදනම්කොට ගෙන “පාතාති පාතා සිකඛාපදං සමාදියාමී” යන්න බෞද්ධයින් විසින් පිළිපැදිය යුතු පළමු ශික්ෂා පදය වශයෙන් පනවා තිබේ. මෙහි මුඛ්‍යාර්ථය “මම සතුන් නොමරමි” යන්නයි. මෙහි “මම” සතුන් නොමරමි” යයි කීකල අන්‍යයකු කවර හේතුවක් නිසා හෝ සත්ව ඝාතනයක් සිදු කරන ලද්දේ නම්, “එම ඝාතනයෙහි විපාකය ඔහු විදින්නේය” යන්න ගම්‍ය වේ. එසේම “චේතනාහං හික්ඛවේ කම්මං වදාමි” යන්නද මෙය තවදුරටත් තහවුරු කරන්නකි. “හික්ෂුණී, චේතනාව කර්මය වශයෙන් මම දක්වමි” යන්න මෙහි අර්ථයයි. එහෙයින් ඝාතනය නම් වූ චේතනාවම මෙහි ක්‍රියාව හෙවත් කර්මයයි. මාංශ අනුභවය හා එහි සම්බන්ධයක් නොමැත. අනුභවය නම් වූ චේතනාව එහි ක්‍රියාව හෙවත් කර්මය බැවිනි.

- එය තවදුරටත් විග්‍රහ කරනු ලැබුවහොත්,
- සතෙකු බව දනුමද - සතෙකු වීම
- මරණුව සිත් පයෝගද - ඒ බැව් දන ගැනීම
- දිවියනු සියත බද - මරණ චේතනාව
- පසගකැ’යි වේ පළමු සිකපද - ප්‍රයෝගය හෙවත් උපක්‍රමය
- ජීවිතක්‍ෂයට පත්වීම යන කාරණා

පහ සම්පූර්ණ වීම පළමු ශික්ෂා පදය කැඩීම නම් වේ. බෞද්ධ දර්ශනයෙහි සත්ව ඝාතනය නම් වූ සංකල්පය. ඉහත සඳහන් ඉගැන්වීම් අනුව මනාව පැහැදිලිය.

එසේ නම්, ආහාරය පිළිබඳ බෞද්ධ සංකල්පය කුමක්ද?

සෝපාක තෙරුන් අරඹයා දේශනා කරන ලද “සාමණේර පඤ්ඤා”හි දක්වෙන පරිදි “එක නාම කිං” එක යනු කුමක්ද? “සබ්බේ සත්තා ආහාරටීඨිකා” “සියළු සත්වයෝ ආහාරයෙන් ජීවත් වෙති” යන්නයි. දෙක යනු නාම රූපයි. තුන යනු “ත්‍රිවිධ වේදනා”ය. සතර යනු චතුරාර්ය සත්‍යයයි. පහ යනු පංචුපාදානස්ඛන්ධා. සය සලායතනයයි. හත යනු සථන බොජ්ඣංගය. අට යනු “ආය්‍ය් අෂ්ඨාංගික මාර්ගයයි” නව යනු “නව සත්තා වාස” ය. දස යනු දසාංගයෙන් සමන්විත අරහත්ත්‍රය. මේ අනුව ආහාරය යන්න හෙවත් “සබ්බේ සත්තා ආහාරටීඨිකා” යන මූලධර්මය බෞද්ධ ඉගැන්වීම් ක්‍රමයන් හි ප්‍රථම ස්ථානයකලා තැබීමෙන් ආහාරය පිළිබඳ බෞද්ධ ආකල්පය මනාව පැහැදිලිය. බඩගින්නේ සිටිනවුන්ට ආහාර මිස, දහම් නොදෙසන ලෙස බුදුන්

වහන්සේ දේශනා කළ සේක. මෙහිලා මාංශ ආහාර වශයෙන් සැලකිය හැකි බැවින් ඒ පිළිබඳ බෞද්ධ ඉගැන්වීම් ක්‍රම මොනවාද?

මාංශ ආහාර වශයෙන් නොගත යුතු තැන් ත්‍රිපිටකයේ සඳහන් කොට ඇත්තේ චිරල වශයෙනි. ඒ ද විවිධ අවස්ථාවල විවිධ පුද්ගලයන් අරඹයා බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශිත කිහිප තැනක පමණි. එබඳු තැන්වල සිංහ, වෘස්ස, තරච්ඡ (වලස්), සර්ප, අශ්ව, හස්ති හා ස්වකීය වර්ගයාගේ හෙවත් මිනී මස් ආහාර සඳහා නොගතයුතු බවට පනවා ඇත. මක්නිසාද අද මෙන් නවීන අවි භාවිතයක් දඩයම් සඳහා එකල නොවූ හෙයින් දුණු හි, කැති, පොරෝ, ගල්, මුල් ආදිය සතුන් දඩයමේ යොදන ලදී. මෙම සත්ව දඩයමේ ගියවුන් උන්ගේ ගොදුරුබවටම පත්වූ වාර අනන්තය. අශ්වයා අද මෙන් නොව එකල රජ දරුවන්ගේත්, ප්‍රභූන්ගේත් වාහනය ලෙසත් යුද්ධයේදී සේනාංකයක් ලෙසත් රථ සේනාංකයට අයත් අත්‍යාවශ්‍ය අංගයක් ලෙසත් සලකන ලදී. ඒ නිසා මාංශ සඳහා අශ්වයින් මැරීම එකල නීති විරෝධී වූවාමෙන්ම අශ්ව මාංශ ආහාරයට ගැනීම බුදුන් වහන්සේ ද අනුමත නොකළහ. හස්ති මාංශ ද එසේය.

එසේම, දෙව්දත් තෙරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලද පංච වරයන්ගෙන් එකක් වූ "හික්‍ෂුන් විසින් මාංශ අනුභව නොකළ යුතුය" යන්න බුදුන් වහන්සේ එකඟව ප්‍රතික්‍ෂේප කළ සේක.

හික්‍ෂුන් වහන්සේ විසින් ත්‍රිකෝටි පාරිශුද්ධ මාංශ ආහාරයට ගැනීම කැපය යන්න බුදුන් වහන්සේ අනු දන වදාළ සේක. එනම් හික්‍ෂුන් වහන්සේ විසින් ආහාරයට ගනු ලබන මාංශ ආහාරය අදිට්ඨ, අසුත, හා අපරිසංහිත යන ත්‍රිවිධාකාරයෙන් පාරිශුද්ධ විය යුතුය යන්නය. මෙහි අදහස නම් දානය සඳහා පිළියෙල කරන ලද මාංශ ආහාරය වෙනුවෙන් සතෙකු විශේෂයෙන් මරණලද්ධි හික්‍ෂුන් වහන්සේ නොදක සිටිය යුතුය. එවැන්නක් ගැන උන් වහන්සේ නොඅසා සිටිය යුතුය. ඒ පිළිබඳ සැකයක් උන් වහන්සේ තුල පහලව නොතිබිය යුතුය. මේ හැර වෙනත් නීති පනවා ඇතැ'යි නොපෙනේ. මේ අනුව බෞද්ධ ඉගැන්වීම පුද්ගලයෙකුගේ ආහාර වට්ටෝරු පාලනය කරන තරම් අන්තවාදී නොවන බවත් මාංශ අනුභවය එහි ඉගැන්වෙන නිර්වානගාමී ප්‍රතිපදාවයට බාධා නොපනුවන මධ්‍ය ප්‍රතිපදානුගත දර්ශනයක් පමණක් බවත් පැහැදිලිය.

මේ ගැන වැඩිදුරටත් කරුණු ලබන විග්‍රහයකදී බුද්ධ කාලයේ දී එනම් ක්‍රි.පූ. 6 වන ශතවර්ෂයේදී භාරතයේ පැවති ආර්ථික පසුබිම හා දෘෂ්ටි වාදයන්, බෞද්ධ දර්ශනයන් ගැන කෙටියෙන් වුවද සඳහන් කළ යුතුවේ. ආහාරය සඳහා කෘෂිකර්මයන්, සත්වපාලනයන්, ධීවර කටයුතුන්, කර්මාන්ත ආශ්‍රිත වෙළෙඳාමත් හා විවිධ සේවා සැපයීමත් එකල විය. කෘෂිකර්මය පිළිබඳ වජ්‍රමඟුල් ගැනත් කසිභාරද්වාජ සූත්‍රයේ නඟුල් පන්සියක් යොදා සි සැමක් ගැනත් කියවේ.

මාංශ භක්ෂණය සඳහා සෝඝාතකයින් ගවයින් මස් කොට විකිණීම ගැනත් සුකර්කයන්, උරුන් ද, මීගලුද්දකයින්, මුවන් ද, සකුණ ලුද්දකයින් පක්ෂීන් ද මරා මස්කොට විකිණීමත් කෙටුලන් ධීවර කර්මාන්තයෙන් ජීවත් වූ බවත් කියවේ. මස් කඩ සුරාසැල් බහුල වශයෙන් තිබිණ. බමුණන් විසින් අශ්වමේධ, පුරුෂමේධ, වාජ්ජේය හා නිරග්ල වශයෙන් හඳුන්වන විවිධ බිළිපුජා, යාගභෝම සඳහා සතුන් මෙන්ම මිනිස් ඝාතනය ද විශාල වශයෙන් සිදුවිය. මේ අතර ජෛන ධර්මයද ප්‍රචලිතව පැවතින. ඔවුන් අවිහිංසාවාදීන් වූ අතර කුරාකුඹින් පැහිම වැලැක්වීම සඳහා පාරවල් අකුගාමීන් ගමන් ගත්හ. ඇතැම් නිකායිකයෝ ගස්වැල් වලට පණ ඇතැයි සලකා ශාක භක්ෂණයෙන් තොරව ගෝමය පමණක් (ගොම) ආහාරකොට ගත්හ. ජෛනයෝ අන්තවාදී දෘෂ්ටිකයෝ වූහ. එකල අන්තවාදී දෙසැට දෘෂ්ටින්ගෙන් භාරතය සංකීර්ණව පැවතින. මෙයින් ආහාර පිණිස වේවා, යාග භෝම පිණිස වේවා, සත්ව ඝාතනය බුදුන් වහන්සේ විසින් සම්පූර්ණයෙන්ම බැහැර කළ අතර ජෛනයින්ගේ අන්තවාදී ඉගැන්වීම් ද බැහැර කළහ. මේ අනුව බෞද්ධයා විසින් සත්ව ඝාතන නොකළ යුතුවේ. බෞද්ධ දර්ශනය නිර්වානගාමී වූවකි. පුද්ගලයෙකුගේ ආහාරය, ශාක ද, මාංශ ද යන්න ඊට බාධා නොපනුවන බව බුද්ධ දේශනාව විය. හික්‍ෂුන් වහන්සේ ආහාර සඳහා අනුන්ගෙන් ලද හෙයින් යැපෙන්නෝ වූහ. " වරථ-හික්ඛිවේ වාරිකං බහුජනහිතාය. බහුජන සුඛාය" බොහෝ දෙනාගේ හිතසුව පිණිස යැමේ දී කෘෂි ග්‍රාමයෙන් ශාක ද වැදි ගම්මානයෙන් මාංශ ද ධීවර ගම්මානයෙන් මත්ස්‍ය ද ආහාර වශයෙන් ලැබිණ. බහු ජන යන අර්ථය ගත් කල වෘත්තීය හා ඔවුන් ගනු ලබන ආහාරය අනුව කිසිවෙකු බැහැරකළ නොහැකි විය. බෞද්ධයා විසින් සතුන් මැරීම නොකළ යුතු යැයි ශික්ෂා පදයක් පැන වූ කල මාංශ භක්ෂණය නොකළ යුතු යැයි ආහාර ශික්ෂාවක් පැනවීම අනවශ්‍ය වූවකි. සියල්ලන්ම බෞද්ධයින් නොවන කල අත්‍ය ලබ්ධිකයින් විසින් ආහාරය සඳහා සතුන් මැරීම නොවැලැක්විය හැකිය. සතුන් නොමැරීම බෞද්ධ ශික්ෂාවක් වන අතර ආහාර වට්ටෝරුව ජීවත්වන කෙනෙකුගේ අභියෝගයක් පෞද්ගලික ප්‍රශ්නයකි. එයට අත නොතැබීම අන්තගාමී නොවන දර්ශනයක ලක්ෂණයකි. විශේෂයෙන් පනවන ලද ශික්ෂාවක් නොමැත්තේ වුව ද තම අභිමතය පරිදි මාංශ භක්ෂණයෙන් වැළකීමට බෞද්ධයාට කිසිම බාධාවක් නොමැත. එහෙත් හේ සත්ව ඝාතනය නොකරන්නෙක් විය යුතුය.

බොහෝ බෞද්ධයින් මත්ස්‍ය මාංශවලින් වැලකී සිටින්නේ තමන් නොදනුවත්වම හින්දු භක්තිකයින් වීම

නිසායැයි හැඟේ. බොහෝ පන්සල් වල දේවල හෙවත් කෝවිල් ඇතුළුදොරවුව ආසන්නයේම ඇත. ඇතැම් බෞද්ධයෝ මෙලොවට දෙවියන් එලොවට බුදුන් යන තරමට ඒවායේ පුදපූජා හා යාඥා පැවැත්වීමට ප්‍රියකරති. ඇතැම් පන්සල් වල ප්‍රධාන ආදයම් මාර්ගය කෝවිල් ආදයමයි. කතරගම කෝවිල් බෞද්ධයන් කරනු ලබන පුද පූජා හා යාඥා දෙස බැලූ කල මොවුන් බෞද්ධයන් දැයි සිතීම පවා තරමක් අපහසුය. තමා බෞද්ධයෙකු යැයි කියාගත් එක්තරා පුද්ගලයෙකු මා සමඟ කීවේ, "මහත්තයෝ දෙයියන් බුදුන් අදහන මිනිස්සු අපි" කියායි. මොවුන් දෙයියන්ට මුල් තැන දී කථා කිරීමෙන් මොවුන්ගේ දෙබිඩි බෞද්ධකම අපට සිතා ගත හැකිය. මොවුන් බෞද්ධකම යනු මත්ස්‍යමාංශ කෑමෙන් වැළකීම යැයි ද සිතති. තමා මත්ස්‍ය මාංශ අනුභව නොකරන හෙයින් තමන් බුදුන් යැයි කියා ගත් බුදුන්ගෙන් මත්ස්‍ය මාංශ අනුභවකරනවා දැයි ඇසූ ආමගන්ධිමෙන් තවෙකුගෙන් මස් මාංශ ආහාරයට ගන්නවා දැයි විචාරණ ජෛනයෝ අදත් අප අතර සිටිති. මාංශ අනුභව නොකරන්නේ නම් සත්ව ඝාතන ඒ තරමටම වලකින්නේ යැයි තර්කය මත පමණක් එල්බගත් අන්තවාදීහුද වෙසෙති. ඔවුහු තමන් මත්ස්‍ය මාංශ අනුභව නොකරනු ලබන හෙයින් මළකුණු ගිතකරණවල තබාගෙන සිටින්නවුන් යැයි මත්ස්‍ය මාංශ අනුභව කරන්නන්ට නිගා කරති. තමන් මත්ස්‍ය මාංශ අනුභව නොකරන හෙයින් තමන් පිරිසිදු බෞද්ධයෝම යැයි මොවුහු කියා ගනිති. බුදුන් වහන්සේ විසින් ඉතා පැහැදිලිව දේශනා කළ ධර්මයේ හරයන් ගැන කිසිදු වැටහීමක් නැති මොවුන්ගේ තර්කයන් ආහාරයට පමණක් සීමා කිරීම පුදුමයට කරුණක් නොවේ.

නිර්මාංශිඛව කෙසේවෙතත් කතරගම යැයි කී කල, ඇතැම් බෞද්ධයෙකුගේ මනසට එන්නේ කිරිවෙහෙරක් නොව හින්දු කෝවිලක්ය. ඇතැම් බෞද්ධයෙකු අවුරුද්දකට හතර වතාවක්ම කතරගමට යන්නේ කිරිවෙහෙර වැදීමට නොව කෝවිලට භාරභාර වීමට හෝ ඒවා ඔප්පු කිරීමටය. "කතරගම යනවා" යැයි කියනවා විනා "කිරිවෙහෙර වන්දනාවේ යනවා" යැයි කියන එකම බෞද්ධයෙකුද ගැන මා අසා නැත. නිර්මාංශිඛව කෙසේවෙතත් හින්දු ආගම් විසින් බෞද්ධයා දැන් ගිලගෙන අවසානය. මෙලොවට කෝවිල එලොවට පන්සල යන තරමටම බෞද්ධයා දැන් කෝවිල් අදහති. කතරගම නැත්නම් මුන්නේශ්වරම් යති. ඉන්දියාවේ ගොස් හිස මුඩු කරගෙන එති. නැත්නම් ලඟම ඇති පන්සලේ දේවලට යති. දේවලක් නැත්නම් එය පන්සලක් නොවේ යැයි සිතන බෞද්ධයෝද අද වෙති. බෞද්ධයා නිර්මාංශ වීමට වඩා දේව ඇදහිලිවලින් තොර විය යුතු යැයි මම විස්වාස කරමි.

ර.ම. සෙනෙවිරත්න

Who Am I? What Am I? What Makes Me!

What I Am!!!

1. What Makes Me Live	My Religion
2. What Keeps Me Human	My Principles
3. What Empowers Me	My Spirit
4. What Makes Me Sincere	My Morale
5. What Makes Me Honest	My Integrity
6. What Makes Me Sympathetic	My Selflessness
7. What Lift My Head High	My Pride not Arrogance
8. What Teaches Me All Lessons	My Mistakes
9. What Makes Me Sensual	My Insatiable Essence
10. What Makes Me Victorious	My Courage
11. What Makes Me Competent	My Confidence
12. What Instants My Mind	My Faith
13. What Makes You Beautiful	My Purity
14. What Makes Me Weak and Guilty	My Bad Habits
15. What Makes Me What I Am	My Qualities and a Merciful Heart

F.R. Jrugalbandara

To Unknown Hands

To the unknown hands
that pulled me from the debris
To the unknown hands
that drove me to the Accident Services
To the unknown hands
that pushed the trolley to the theatre
and kept my Jewels safe
I say 'thank you'

To the unknown hands
that carefully sutured me
To the unknown hands
that took the many x'rays
To the unknown hands
that caressed my hands
to ease the pain
I say again 'thank you'

To the unknown hands
that gently administered to my needs
that wet my lips and
washed my blood-soaked hair
To the unknown hands
that gave me the bed pan
and made me comfortable in my bed
To the unknown hands
that drove the ambulance
that took me to the De Soyza NH-ICU
I say 'thank you' very much
for the hands that worked
endlessly and tirelessly

at the Accident Services
De Soyza ICA and RCU
My grateful thanks
If not for these kind hands
I may not have lived to
tell this tale

The ones I know by name
I can thank them individually
but what of those countless number of
hands
to which I owe so much of my life
and recovery

God Bless the owners of these hands
whoever they are,
wherever they may be
God Bless them all-
Your compassionate love for the
unfortunate
though goes unsung,
passes all human limitations
of cast creed and race and
As hope flickers in my breast
that all is not lost in this Isle
but that some day
something good
something beautiful
will blossom out of
its brokenness & strife

Rebecca poul

TRIBUTE TO THE RECOVERY UNIT OF THE ICU

The cacophony of noises
 the doors banging constantly
 the shrill of the door bell
 the unceasing stream of visitors
 to see a VIP
 the garrulous talk of Dr Kumar
 as he mends a patient deftly,
 the explanation of what is blood gas
 to the medical students
 the incessant chatter of house officers
 as they discuss treatments
 the oblivious snoring of the banker
 on the third bed from mine
 - goes on & on
 I am wide awake, alert
 I cannot sleep
 My mind follows every one
 and everything
 Even the little cut out on the wall -
 "Maintenance pays Dividends"
 This is Recovery unit of the ICU where I got the
 best of treatment for a speedy recovery
 after the 8ank Bomb Blast

Dr Kumudu, that amiable Doctor -
 He ran alongside me
 when I was wheeled to the X'ray unit -
 Has a special place in my thanks
 I think of him as the 'kadisara Koombiya'
 whose gentle treatment
 of my broken ribs
 gave me a pain free stay at the RCU
 Dr Saman the other doctor
 amiable and caring in his own way
 Dr Sandya, Dr Ramesh
 who established the arterial line
 To the be-spectacled doctor
 whose name I forget and to

Dr Ganesharatnam, the pleasant
 Doctor from the North
 under whose care I fell later on
 I say thank you,
 I owe it to all of you
 that I lived to tell the tale
 The Nursing staff in their green overalls
 some of them very pretty
 with winged brows over gentle eyes
 and pearly white smiles
 A pleasant sight to weary eyes
 I loved watching them flutter
 from bed. to bed like butterflies
 for their caring and endearing ways
 My grateful thanks
 The gentle touch of the
 Doctors
 and the nursing staff
 who lived the pain with you
 and eased your misery and agony
 It was their attention,
 their mission of mercy
 that brought about a quick recovery
 They worked as a team
 under the able guidance of Dr (Mrs) Attygalle
 whom I met once in the RCU
 for whom the admiration and respect
 of the young doctors, seem to abound
 Last but not least in my list
 is that beloved Dr(Mrs) Rodrigo
 whose simplicity and softness
 was in her eyes, her smile, her touch
 Her presence at my bedside
 simply touched my heart
 Thank you,
 Thank you one and all
 May God Bless you!

Rebecca Paul

දිනය 1983 ජූලි 24 වැනිදාය. එදින ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයේ "කළු ජූලිය" ඇරඹුණු දිනයයි. එමෙන්ම එදින ඇසළ පුත් පොහෝදිනයක් විය.

මේදිනට සතියකට පෙර ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ නියෝජිත කණ්ඩායමක් ලංකාවට පැමිණි ඇත. එවකට සංඛ්‍යාන නිලධාරියා ලෙස රාජකාරිකළ මම සුපුරුදු පරිදි ඔවුන් ඒ ළි ගෙන අදල හෝටල වෙත ප්‍රවාහනය කර ඒ අයගේ අවශ්‍යතා ඉටු කෙලෙමි.

නියෝජිත කණ්ඩායම සාකච්ඡා අවසාන කර ආපසු වොෂිංටන් බලා යාමට පෙර හෝජන සංග්‍රහයක් පැවැත්වීම සම්ප්‍රදායකව මහබැංකුව ඉටුකරන්නකි. එවකට බංකු අධිපතිව සිටි පරලෝසැපත් වර්ණසේන රාසපුත්‍ර මැතිතුමාගේ උපදෙස් පරිදි, මවිසින් හොලිඩේ ඉන් හෝටලයේ ජූලි 24 දින රාත්‍රී හෝජන සංග්‍රහයක් පිළියෙල කරන ලදී. ඒ සඳහා මහ බැංකු නියෝජ්‍ය අධිපති, භාණ්ඩාගාර ලේකම්, දෙපාර්තමේන්තු ප්‍රධානීන් කිහිපදෙනෙක් ද, මමද අධිපතිතුමාගේ ලේකම්වරිය වූ ක්‍රිෂාන්ති අබේනායක මෙනවියද, ඊට සහභාගී වීමු. සංග්‍රහය අවසානයේ සියළු දෙනා සතුටින් විසිර ගියහ.

ක්‍රිෂාන්ති අබේනායක මෙනවිය සහ මම ආපසු නිවෙස්බලා යාමට බැංකුවේ වාහනයක නැගී පියසේන නැමැති රියදුරු සමඟ රාත්‍රී 11.00 ට පමණ ගමන් අරඹුවෙමු. අප යායුතු මාර්ගය වූයේ බොරැල්ලට පැමිණ,

කනන'ත හන'දියෙන් නාරාහේන්පිටට ගොස් ක්‍රිෂාන්ති මෙනවියගේ නාරාහේන්පිට නිවසට ඇය ඇරලා, නාවල පාර හරහා නුගේගොඩ පාගොඩ පාරේ පිහිටි මගේ නිවසට

අපගේ මොටර් රථය කනන වටරවුමට ළඟා වන විට මිනිසුන් දහස් ගණනක් එහි රොක්ව සිටියහ. ඒ ජූලි 23 වැනි දින යාපනයේ නිත්තාවේලි හන්දියේ සාතනය කරන ලද හමුදා හටයින් 13 දෙනාගේ දේහයන් ලබාගැනීමේ අරමුනෙන් එහි රොක් වූ සිංහල පිරිසය.

බොරැල්ලේ කනන වටරවුම හරහා අප වාහනය ගමන්ගත් මොහොතේ සිදු වූයේ අප නොසිතූ දෙයකි. එහි සිටි පිරිස දෙමළන්, දෙමළන් !! යයි කියමින් අපේ වාහනයට පොල් කෝමඩ, ගල්මුල් ප්‍රහාරයක් එල්ල කළහ. රියදුරු පියසේන තරමක් දිගට කොණ්ඩය වවාගත් උඩුදවුලක් සහිත, බොහෝවිට බුලත් කාරතු වූ තොල් ඇති පුද්ගලයෙකි. ඔහු "දුවිඩයෙකු" යයි මිනිසුන් සිතුවා විය හැකිය. ක්‍රිෂාන්ති මෙනවියත් මමත් උත්සවයකට සහභාගී වීමට සුදුසු ඇඳුමින් සැරසී සිටියෙමු.

ප්‍රහාරය නිසා වාහනයට අලාභ සිදුවූ අතර අපදෙදෙනාම හිස්

පහන් කරගනිමින් වාහනයේ ආසන වලට මුවා වී රියදුරුට බුලස්පාරට (බෞද්ධාලෝක මාවතට) හැකිනාක් වේගයෙන් පැදවීමට උපදෙස් දුනිමු. ටික වේලාවකින් නිරූපද්දිතව බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව දොරටුව දක්වා පැමිණීමට අපට හැකි විය. මේ වන විට මට කපා කර ගත නොහැකි ව සිටි අතර මුළු ගරිරයෙන්ම ගිණිපිටවන්නා සේ දැනිණි. මම බෙරියමත්ව වාහනයෙන් බැස වාහනයට සිදු වූ අලාභය ගැන විමසා ඒ මොහොතේම බුලස්පාරේ අංක 106 දරණ ස්ථානයේ පිහිටි අධිපතිතුමාගේ නිලනිවසට ගොස් සියළු විස්තර දැන්වීම්, එතුමා අපට නිවෙස් බලා යාම අනතුරුදායක බැවින් නිල නිවෙස් නැවතී අළුයම නිවෙස් බලා යන ලෙස දැන්විය.

එහෙත් මට පසුදින (ජූලි 25) උදෑසන 5.00ට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ නියෝජිතයින් ගුවන් තොටුපලට ගෙනයාමට ඇති බැවින් මගේ නිවසට යා යුතු බැව් පවසා අවසරගෙන ජාවත්ත පාර හරහා නැවත නාරාහේන්පිටට පැමිණ ක්‍රිෂාන්ති මෙනවිය ඇයගේ නිවසට ඇරලා, නාවල පාර හරහා නිරූපද්දි නිවසට ළඟා වීම්. පසුදින උදෑසන 5.00 රියදුරු බී.ඩී. ජෝන් නිලරථයක් සමඟ මගේ නිවසට පැමිණි අතර ඔහුත් සමඟ ගොස් නියෝජිත කණ්ඩායම හෝටලයේදී මුණගැසී ඔවුන් සමඟ කටුනායක ගුවන් තොටුපලට ගියෙමු. නුගේගොඩින් ඇරඹුණු මගේ ගමනෙහිදී දෙපස ගිනිගෙන දූවෙන කඩසාප්පු නිවාස දකිමින් කිරුළපන, තිඹිරිගස්යාය, මරදාන, කැළණිය ආදී ස්ථාන පසුකර කටුනායක දක්වා ගමන් කෙලෙමු. ආඩවනේ! කියමින් කෑගසමින් යන දුවිඩ ජනයාද බොහෝ දුක ගත හැකිවිය.

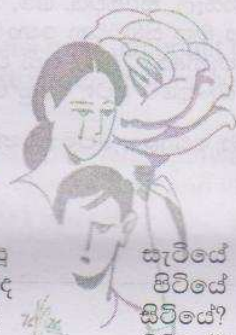
නියෝජිත කණ්ඩායම ගුවන් යානාවලට හැරදා ටික වේලාවක් ගුවන්කොටුවොලේ මා රැඳී සිටියේ ආපසු යන ගමන ද භායනක එකක් බැවිනි. කෙසේ නමුත් පස්වරු 2.00 පමණ නැවත මහ බැංකුවට පැමිණි අධිපති රාසපුත්‍රම් මහතා තම නම ද්‍රව්‍ය නමකැයි සැක කළහැකි බවත්, ජාතික හැඳුනුම්පත "රාසපුත්‍ර" යැයි වෙනස් කරවා දෙන ලෙසත් මට දන්වූ අතර මම එය ඉටු කලෙමි. රාසපුත්‍ර මහතා

මාතර දිස්ත්‍රික්කයේ සිංහල බෞද්ධ පවුලකට අයත් බැව් මහබැංකුවේ හැම දෙනාම දන්නා කරුණකි. මේ බිහිසුණු අත් දැකීම මා රාජකාරී කළ අවධියේ ලද අපුරු සිද්ධියකි. මීටත් වඩා බිහිසුණු අත්දැකීම් මහ බැංකුවේ බෝම්බ සිද්ධිය සමඟ මම අසා ඇත්තෙමි. මා මහ බැංකුවේ මාතලේ ප්‍රාදේශීය කළමනාකරු ලෙස ඒ අවස්ථාවේ රාජකාරී කළ බැවින් ඒ පිළිබඳ මට අත්දැකීම් නොමැත. එහෙත් මා ප්‍රධාන

කාර්යාලයේ රාජකාරී කරණ සමයේ බෞද්ධ සංගමයේ සභාපති ලෙස ක්‍රියා කරද්දී එහි ලේකම්ව සිටි වන්දරත්න මහතා ඔහුගේ බිරිඳගේ පණ අදින සිරුර මාතදේහ සමඟ තිබී සොයා ගත් අයුරු ඔහු මට විස්තර කර ඇත. එය අතීශය බියකරු අත්දැකීමකි. ඔහුගේ බිරිඳ අදත් ජීවත්ව සිටී.

ධම්බන්දු අතපත්තු
(හිටපු මාතලේ ප්‍රාදේශීය කළමනාකරු)

චූටි පුතේ,
මේ ලක් මැණියො,
ඔබේ අම්මා

චූටි පුතේ ඔබේ කටහඬ ඇසු සිහියට නැගුනි වෙඩි හඬ යුද මෙතුඩක් කල් ඔබ කොයිබද ගියාවන්ද සටනට හෙම යුද

රණවිරු පුතුන් ලොකු පුතු සමගයි ඒකයි එතෙකුදු මා නොමැරී උන් යටතේ සිටිනා විට යුද නරුම පුතුන් හට නැත අම්මෙක්

නරුමයින් ටික දෙනෙකුත් බෝ ලේ කිරිකර පොවා උන් ලොකු රස ගුණ දේ සොයා කුසගිනි නරකයි පුතේ ඔබ බණිනෙක

සිටියත් ටික දෙනෙකු නොමනා වැඩ යහපත් අය වැඩි දෙනෙකි හොඳ නම් දනිමි, අය ඉන්නා බව මත් කුඩු හැඳුවෙමි ආයතන උන් හට වෙන

නීතිය කඩන අය හිරකර දමා හෙළා දකිමි මම ගරහමි උන්ගෙ නරුමයින් හට අම්මාගෙන් සමා ඒ බව ඔබත් හොඳ හැටි දැන ගනිත්

සැටියේ පිටියේ සිටියේ? පිටියේ?

සිටියේ සිටියේ පිටියේ සිටියේ

කෙරුවාට කෙරුවාට නිව්වාට අම්මාට

කරන දරණ උරන සරණ

ඇත නැත නැත පුත

නරුමයින් ටික දෙනෙක් මිනිසුන් සමාවෙයන් පුත මා උන් කඹ ආදිය ගෙනත් පෝරකේ නැත එල්ලුවේ තාමත් බොරු

එරෙහිව මට කියමින් බොරු නිසරු කෙරුමට මා දෙකම සිතුවත් මුසා නොදෙමි එයට ඉඩ ඉපදුන ලෙසට ඔබ බිය නොවී හිටපත් මගෙ චූටි

නරුමකමට පිටරටියත් හා වී ඇති කෙරුවන් දරුවන් අතරේ කෙරුවන් නිසරු ලෙස කොතෙකුත් මට රිදුවන්න කිසි කෙනෙකුට බැහැ

නිසරු දේ ගැන කරමින් කොතෙකුත් අනුවණකමට හැඳුවට නොයෙකුත් කෙරුමට හොඳ දෙයක් ඇත්තෙම නුඹලා සියල්ලම මගෙ දරුවන්

මට විත කරන අය හිටි තැන ඇඳ නීතිය කඩන අය මගෙ රැහැනට මා දෙකඩව කරන උන් සැමදෙන ඔබ නම් මගෙ පුතේ, හොඳ හැටියට

නිසි ලෙස කලට ඇති පමණට වැසි ගොවිතැන් බිනින් බුලතින් නිති සරු සාමය සතුට හැමදා සැමටම ඔබ සැම නිදුක් දිගුකල් නිති

නබ්ඳුම - ජී.බී. ජෛනාල
(පසුගිය කලාපය හා බැඳේ.)

මැරුවාට හැඳුවාට බැඳුවාට කීවාට

කතා ගොනා පනා පුතා

හාද බේද වාද නේද?

වාද බේද නැතුවාද නේද?

වැටියත් වැටියත් නැසියත් හැදියත්

වසිවා වේවා වේවා සැරදේවා

වගක යුවද.....!

කොටුවේ දුම්රියෙන් බැස දිවි හැටි
නුග ගහ ලැගිත් බසයෙන් පැත්තා
වැනැම් විදියේ තව දිවිවා
"මහ බැංකුවේ" සෙවනට ආවා

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

පැය අට ගෙවුණු හැටි අමතක බව
ගෙදරට දුවන්නට සැරසුණු හැටි
දුකකින් නොවේ, සතුටින් ගිය හැටි
එක්වන්නට "හෙටත්" සැම පැතුවා

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

සෝපානයේ තෙරපුම තවමත්
මහල් දොරටුවේ හිරවුණු හැටි
"රතු ඉර" වදින්නට පෙර දිවි හැටි
අත්සන තබා "ටොයිලට්" ගිය හැටි

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

දස වස් ගනන් සුභදව ගෙවුණා
පවුරක් ලෙසින් සගයින් සිටියා
ගත වුණු සොදුරු කාලේ සිහිනය
"බැංකුවේ මතක" අප දිවි ඇති තෙක්

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

දහඩිය නිවා හැඩ වැඩ වුණු හැටි
කැමට උදේ "කැන්ටින්" ගිය හැටි
කා බී සැණෙන් අසුනට ආවා
පැය තුන - හතර දිගටම වැඩ බව

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

දරුවන් හදා ඉහලට යැවී හැටි
නිසි පල ලබා උන් ජයගත් හැටි
අද ලොව පුරා වැජඹෙන දරු කැළ
දරුවනි, ඔබේ "මුල" බැංකුව බව

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

කවට වදන් කී මිතුරන් තව
සතුටු සිතින් හැමදෙන සිටියා
සේවය මැදින් කාලය ගෙවුණා
අමතක නොවෙන දේ කොතෙකුත් බව

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

පාසැල, සරසවිය, ගම, බැංකුව
ආ මග සිහිවටන නො මැකෙන බව
"පැත්තේ" ලබා තනි වී ආ හැටි
"බැංකුවේ සුවද" පසු පස එනවා

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

අටවෙනි මහල මැද පොදු කැන්ට්ම
දොලහට - එකට අප රැස්වූ තැන
කා බී සිනාසුණු හැටි කවදත්
ගේ දොර, දරු පැටව් ගැන ඇසුවා

මතකයි
මතකයි
මතකයි
මතකයි

මා කොළ . ප්‍රේමා වන්දසේන (3137)

සිහිති තතා

"අනෙක් මාසෙ මගෙ පෙන්ෂන් එක ගත්තහම, මම අපේ ධූටි පුතාට රෝද තුනේ සයිකලයක් ගෙනත් දෙනව ගේ ඇතුලෙ පදින්න" යි සියා තම තුන් හැවිරිදි මුණුපුරාට කීවේය.

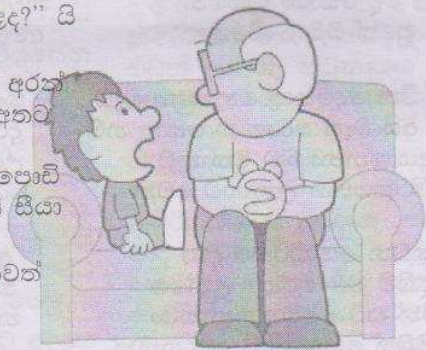
"සයිකලයක්? රෝද තුනක්? ඡෝක්නෙ සීයෙ, අනෙක් මාසෙ කියන්නෙ හෙටද? නැත්නම් අනෙක් හෙටද? මම හරි ආසයි සීයෙ" යි අතිශයින් සතුටට පත් මුණුපුරා ඇසුවේය.

"නෑ නෑ තව ටික දවසක් කියෙනව පෙන්ෂන් එක ගන්න. එතකොට ගේන්නංකො"

"සීයෙ, මොකක්ද පෙන්ෂන් එක කියන්නේ? සල්ලි කොළද?" යි මුණුපුරා ප්‍රශ්න කළේය.

"අන්න හරි, පෙන්ෂන් එක කියන්නෙ පුතා, අපෙන් වැඩ අරන් අරන්, වැඩ කරගන්න බැරි වයසට ආවහම, සුළු ගානක් අතට දීල අපිව ගෙදර යවනව. ඊට පස්සෙ පුළුවන් හැටියට පිරිමහගෙන ජීවත් වෙන්න කියල මාසෙන් මාසෙට ඔය පොඩි ගානක් දෙනව. ඒකට තමයි පෙන්ෂන් එක කියන්නෙ" යි සියා විස්තර කළේය.

"සීයෙ අනේ පව්, මට සයිකලේ එපා, මීට පස්සෙ මොකවත් මට ගේන්න එපා" යි මුණුපුරාට දුක සිතී කීවේය.

නිර්මාණය හා රචනය : පී.ඩී. අබේපාල

World's longest married couple share their secrets

THEIR TOP FIVE TIPS TO KEEPING THE ROMANCE ALIVE

Always be faithful: always be faithful to one another. When you get married you commit to devoting your life to that person and even when the times are tough, don't believe that the grass is greener...because it isn't.

Look after each other as best you can:

Whether it is making a meal, holding your partner's hand when crossing the road or being a shoulder to cry on when something goes wrong.

Be tolerant of each other: everyone has bad habits or annoying traits. Of course we irritate each other occasionally, but if you want to last nearly 90 years, learn to love bad habits or it won't work.

Listen to each other: the most important thing in a relationship is to listen. It brings you closer together because you are the first port of call for each other when there is an issue in your life.

Follow social and religious values: always make sure you follow social or religious values. Respect, care, cherish, love and value your partner - always treat them how you would want to be treated yourself..

'Sunday Times'

Sheila Lekamge

"FRIENDSHIP, SIR...!"

An American tourist was lunching in a restaurant in China, whose speciality was duck. The waiter explained each dish as he brought it to the table.

"This is the breast of the duck."

"This is the leg of the duck."

"This is the wing of the duck."

Then came a dish that the American knew was chicken. He waited for an explanation. silence.

"Well, he finally asked." what is this..!"

said the waiter, "It's a friend of the duck... Sir..!"

(From - "Reader's Digest")

Gamini Chandrsena

ආදරණීය "ලාල්" අයිස්න්ඩියව.....

01) මහමෙරක්වන් දිරියක් ම' සිතෙහි අයිස්න්ඩියට "තුති", කවිකම අගය තනියම" කවිය සෙවනැල්ල"ව සිටි පුරාවෘත්තය මෙතුවක් මා ගෙන ආවා	වැපුරු
කෙරු
මියුරු
මිතුරු
02) හිරුගෙන් තඹුරු වනයම පිබිදුනා කොදකුමරියන්හට සඳැස් දහර රුවල බිඳුන ඔරුවට ගොඩබිමක් අයිස්න්ඩිගෙන් පැසසුම් එතරම් ම	වගෙයි
වතෙයි
වගෙයි
අගෙයි
03) විශ්ව - කලා කැටිකල සිතමාව අයිස්න්ඩිය - පෑ - රසෝසය "අක්කර - හෙළිවිය කලාවට "බැදිපෙම" තිර-සෙවනැලි ඇදේ තවමත් මතකය	තුළින්
පහ'කින්
කඩකින්
ඇසුරින්
04) කිසියම් කලාවක් හැම - දෙයකම හඳුනාගන්නෙ එය ටික - දෙනෙකුය ඉන් - එක් - අයෙකු බව හැඟුනිය ඔබ එනිසයි අගය දුටුවේ "ආගන්තුක	තිබෙන්න්
කොහොමත්
හිතවත්
දෙය"කත්
05) "සුජාන - කවිකමට" පොහොසත් හවිහරණයක් හෝ ලැබුවේ නම් අයාලේ ඇදුන කවි ඔපවේ කොකුම් නොදල්වුන දෙවොලින් වුතවේ	උදවියගෙන්
මදකින්
සැබැවින්
දෙවියන්
06) කලා- සංකල්ප "සිත" සිතුවම් කල උන්මාදනීය සුවයක් එතුළින් ගත වියපත්ය - "සිත" නම් තුරුණුද මගෙ කවිකම නම් "සිහේ" මන -	හින්දා
වින්දා
මන්දා
නන්දා
07) රූපි-අය කලාවට මහ - ගෙදරදි සිහිවි - ලෙන්ගතුව - කුරුලු ගැවුන "කවි" පලකරවාගන්න හිඩැසක් - "කවුළුව" ගත් - තැන - එතැනමය - මම - මමමම	පෙරදා
නොනිදා
හැරදා
හන්දා
08) විශ්ලේෂණය කොහේ හෝ සැගවී යන්න කවිකම අගය කෙරුනා අහඹුවක් "අතිර - දමට" අවනත විය යුතුම එතුවක්- නොහිලිගේ - පන්තිද - පන්තරය	කලින්
ලෙසින්
හෙයින්
ලදින්

ලක්ෂා දසාවංශ

Well Lived Life

Every morning as I opened the kitchen door its sight filled me with joy. I loved to gaze at the healthy palms. It's shade made us cool, fruits were given faithfully. We enjoyed its milk. Dry palms and husks were made for good use. About thirty three was its life time. It was a mute companion and the only lucky tree we had in the garden.

Tall slender tree started slanting towards the roof. September breezes were quite strong. Our mute companion thought, after faithfully being with them for 33 years why should I be a problem to them? Its better to bid good bye.

Few days later it took leave from us forever. The lucky sight was no more. Before it left, it kept a token for years to come. The following day the trunk turned into rafters, to continue its service for the future too. Oh! I'm left with mixed feelings as its remains were loaded to the Municipality van for it's last rites.

Berney Fernando

අප කාමාජිකයෙකුගේ කුරු විරු කම් [2012 වසරට පදක්කම් 12 දිනා ගත්]

හේ නමින් ඇම්.වී.ඒ. ජයරත්නය, රත්නපුර නිවිතිගල සුමන විද්‍යාලයෙන් විශ්වවිද්‍යාලයට තේරුණු ප්‍රථම ශිෂ්‍යයා වීමේ භාග්‍යය ලත් හෙතෙම, පාසැල් අවධියේදී මළල ක්‍රීඩා, බොක්සිං ක්‍රීඩාව හා මල්ලව පොර ආදියෙන් ජයග්‍රහණ රැසක්ම ස්වකීය පාසැලට ලබාදුන්, මහා බැංකු සේවා කාලයේදී මහ බැංකු ක්‍රීඩා සමාජයේ සාමාජිකයෙකු ව සිට රාජ්‍ය සේවා මළල ක්‍රීඩා තරගාවලියේදී හා සමස්ත ලංකා ප්‍රවීණයන්ගේ මළල ක්‍රීඩා ඉසව්වලදී මහ බැංකුවට ලබා දුන් ජයග්‍රහණ වෙනුවෙන් මහ බැංකු වණ දිනාගත්තෙකි. මෙයට අමතරව 2001 වර්ෂයේදී මහ බැංකු ක්‍රීඩා සමාජය විසින් සංවිධානය කරනු ලැබූ පිහිණුම් තරගාවලියේදී පිහිණුම් ඉසව් හතරින්ම රන් පදක්කම් දිනාගෙන සමවයස් කාණ්ඩයේ පිහිණුම් ශූරතාවයද දිනාගත්තේය.

විශ්‍රාමයෙන් පසුවද හෙතෙම රාජ්‍යසේවා වාර්ෂික මළල ක්‍රීඩා තරගවලට හා සමස්ත ලංකා ප්‍රවීණයන්ගේ තරගාවලියන්ට සහභාගි වී මීටර 100, මීටර 200 කඩුලු මතින් දිවීම, උස පැනීම, දිවීම ආදී ක්‍රීඩාවලින් ලබාගෙන ඇති පදක්කම් සංඛ්‍යාව 65 ක් පමණ වේ. 2008 වර්ෂයේදී රාජ්‍ය සේවා මළල ක්‍රීඩා තරගාවලියේදී වයස අවුරුදු 60-64 වයස් කාණ්ඩයෙහි ශූරතා කුසලානය දිනාගෙන ඇත්තේ මීටර 100 හා මීටර 200 තරග ඉසව් සඳහා රන් පදක්කම් ද ලබා ගනිමිනි.

2009 වසරේදී තායිලන්තයේ පැවති 15 වන ආසියානු ප්‍රවීණයන්ගේ මළල ක්‍රීඩා තරගයේදී, එනම් ජපානය, චීනය, ඉන්දියාව, තායිලන්තය, මැලේසියාව, පිලිපීනය හා කසගස්ථානය ආදී වශයෙන් රටවල් 20 ක් සහභාගි වූ අවුරුදු 60-64 වයස් කාණ්ඩයේ මීටර 100 X 4 සහාය දිවීමේ තරගයෙන් රන් පදක්කමක්ද, මීටර 100 තරග ඉසව්ව තත්පර 13.75 නිමවා ලෝකඩ පදක්කමක්ද දිනාගන්නා ලදී. රිදී පදක්කම අහිමි වී ඇත්තේ තත්පර .05 කිනි. මීටර 200 ඉසව්ව තත්පර 28.8 කින් නිමවා සිව්වැනි ස්ථානය දිනා ඇත. මීටර 400, මීටර 100 දිවීමේ කඩුලු මතින් දිවීමේ ඉසව් දෙකින් ආසියාවේ 5 වන ස්ථානය මොහු දිනා ඇත.

ගෙවී ගිය 2012 වසරේදී ජාතික මට්ටමේ තරගාවලි 3 කට හා ජාත්‍යන්තර තරගයකට සහභාගි වී රන් පදක්කම 9 ක් සහ රිදී පදක්කම 2 ක් සහ ලෝහ පදක්කමක් ඇතුළු පදක්කම් 12 ක් ජයග්‍රහණය කොට ඇත.

2012 ජූලි 01 සහ 02 දිනයන්හි පැවති සමස්ත ලංකා ප්‍රවීණයන්ගේ විවාහ මළල ක්‍රීඩාවලියේදී මීටර 100 සහ මීටර 200 දිවීම, මීටර 100 කඩුලු මතින් දිවීම, උස පැනීම යන ඉසව් 4න්ම රන් පදක්කම් දිනීය. අවු. 65-69 වයස් කාණ්ඩයේ දක්ෂතම ක්‍රීඩකයාට හිමි කුසලානයද දිනා ගන්නා ලදී. 17 වන ආසියානු ප්‍රවීණයන්ගේ මළල ක්‍රීඩාවට සුදුස්සන් තේරීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා ප්‍රවීණයන්ගේ මළල ක්‍රීඩා සංගමය විසින් 2012 ජූලි 28 සහ 29 දිනයන්හි කොළඹ සුගතදාස ක්‍රීඩාංගනයෙහි පැවති

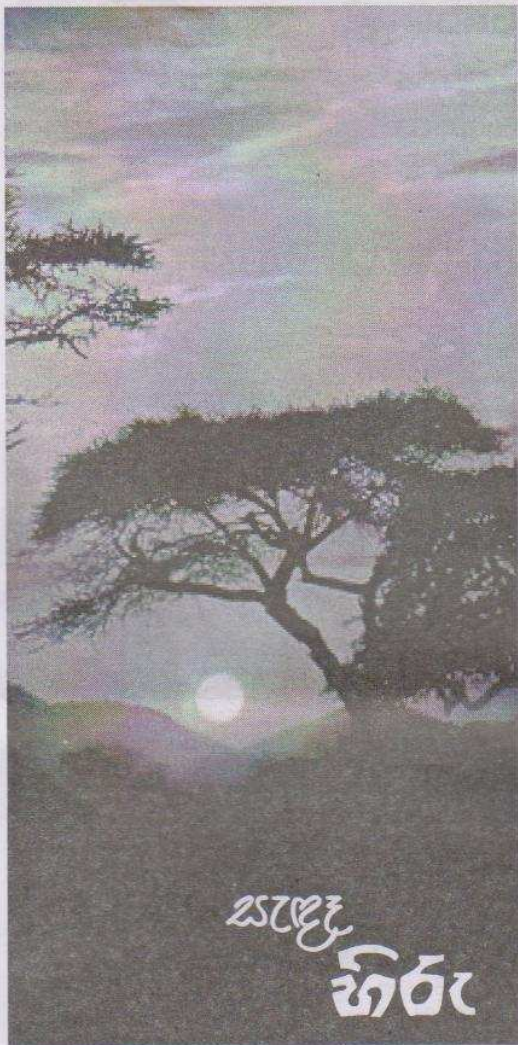
තරගාවලියේදී ඉසව් 4කින්ම රන් පදක්කම් 4 ක් ලබා මොහු ආසියානු තරගාවලියට සුදුසුකම් ලබා ඇත.

2012 ඔක්තෝබර් මාසයේදී ටොරින්ට්හි පැවැත්වූ රාජ්‍යසේවා මළල ක්‍රීඩා තරගයේදී මීටර 100 ඉසව්ව සඳහා රන් පදක්කම දිනාගත් අතර, මීටර 200 තරගයෙන් රිදී පදක්කමක්ද දිනා ගනු ලැබීය.

වර්ෂයේ සිව්වන තරගාවලියේදී එනම්, 2012 නොවැම්බර් 03-07 දා දක්වා තායිලන්තයේ පැවති 17 වන ආසියානු ප්‍රවීණයන්ගේ මළල ක්‍රීඩා තරගාවලියට ආසියානු රටවල් 20 ක් පමණ සහභාගි වූ අතර අවුරුදු 65-69 වයස් කාණ්ඩයෙන් ශ්‍රී ලංකාව නියෝජනය කරමින් මීටර 400 X 4 සහාය දිවීමේ තරගයෙන් රිදී පදක්කමද මීටර 100 කඩුලු මතින් දිවීමේ තරගයෙන් ලෝකඩ පදක්කමද දිනා ගන්නා ලදී, මෙහි විශේෂයක් වූයේ, ජපන් ක්‍රීඩකයන් සෑම ඉරියව්වකින්ම ජයග්‍රහණය කිරීමයි.

ඉතාලියේ පැවැත්වෙන ප්‍රවීණයන්ගේ ලෝක මළල ක්‍රීඩාවලිය සඳහා සුදුස්සන් තේරීම 2013 ජූලි මාසයේ පැවැත්වෙන අතර, ඒ සඳහා සුදානම් වීම මොහුගේ, මෙම වසරේ ඉලක්කය වී තිබේ.

ඔහුගේ මෙම ඉලක්කයද ජයග්‍රහණ කිරීමට වාසනාව උදාවේවායි අප සංගමය ඉතා සිතින් පතමු. ඔහු වැන්නන් අප සංගමයට සම්පතකි.
සංස්කාරක

සරසන දෙව් ලියෝ සැඳ හිරු ජය ක්‍රීට
 සොම්නස හැඟවී තෝරන් රන් වන් පාට
 මුල් ජය ඇඳුම සිඟිතිට අන්දන දාට
 ඒ රන් පැහැය තෝරති මව් පියෝ ඊට

අවරට නැමී යන අතරෙදි සැඳ හිරු
 රැස්වෙති ළමෝ නෙක ක්‍රීඩා වලට හිරු
 රන් වන් එළියෙ මනරම් කල ගෙවෙන සුරු
 නිදහස් වියකි ජීවිතෙ යළි නොඑන විරු

පැමිණෙන මුහුද වෙරළට හිරු බසින වෙලේ
 සිත්සේ හදින් පෙම් වන්තයෝ එකට වෙලේ
 රන්හිරු එළියෙ රන් මාවන් විවර කළේ
 සුම්හිරි පෙම් පැතුම් මවමිනි යොවුන් කලේ

දවසේ වැඩ නිමව වෙහෙසී ගෙදර යන
 සැන්ද තෝරාව ඇවිදින් සතුට දෙන
 අඹු සැමි ළමුන් ආදරයෙන් එකතු වන
 සිත් ගත් කලකි හිරු බැස ගොස් අඳුර එන

පිනවන සොම්නසින් සැන්ද හිරුම එම
 දොම්නස් සිතින් බලනාමෙහි සොහොන් බිම
 සමුගෙන යද්දි එහි තනිකර පියන් තම
 මළ හිරු හැඟවී හදටම අවසන්වෙ සැම

දින අවසානෙ අවරට යන සැඳ හිරු
 කර සිත් සසල වියොවුන් දිවි දවස පිරු
 හිරු ලෙස දිනක සිවිජය පසු කරන සුරු
 සිත තිය අඳුර එත් එත් වී එළිය දුරු

ඩබ්.ඩී.ඒ. ජේමන්ඩි

සංගමයේ වාර්ෂික මහා සභා රැස්වීම 2013 අප්‍රේල් මස 27 වන දින, සියලු පහසුකම් සහිත, නුවරපාර, වෙදමුල්ල තොරණ හන්දියේ පිහිටි රාජ්‍ය සේවා විශ්‍රාමික නිකේතනයෙහි පැවැත්වීමට කටයුතු යොදා ඇත.

The Annual General meeting of the association is scheduled to be held on 27th April 2013, at the Govt. Pensioner's Resort, with all the facilities, at Thorana Junction, Wedamulla, Kandy Road.

විවේකීව සිටින මම ලංකාවේ වන ආසිරිය හා බැඳුණ කපා කියවමින් එහි රසඥතාවයේ ගිලි සිටියෙමි.

“අපි අමුතූම පරිසරයකට පිවිස සිටිමු. අපි අවදියෙන් සිටිමුද, නැතහොත් සිහිනයක් දකිමින් සිටියෙමුද, නැතහොත් කිසියම් ඉන්ද්‍රජාලමය මගක් ඔස්සේ ඇලිස්ගේ විස්මයලත්තයට පැමිණ සිටියෙමුද? මෙතරම තෙත් කඳු සිත්කලු සුන්දර දර්ශනයක් මින් පෙර කවදාවත් අපට දකිනට ලැබී නොතිබිණි.....

.....“එක්වරියේ කුරුල්ලෝ එක්වෙති” යන වාචාර්ථය දෙන ඉංග්‍රීසි පිරුලේ ඒ අර්ථය සනාථකරනු පිණිස නිදසුනක් අවශ්‍ය වුවහොත් ඒ සඳහා කුමනට වැඩි තැනක් නම් නැත” තේමය. වර්ණ සංකලනයෙන් හා හැඩ රුව අතින් එකිනෙකින් වෙන්ව දක්වන කුරුලු සමාජ දුසිමකට වැඩි ගණනක් මෙහි වන හිස්මත තමතමනයේ ජනපද පිහිටුවාගෙන සිටිති. (R.L. ස්පිට්ල් - ලක්බිමේ තවත් යුගයක්)

මේ සමගම, බැංකු ජීවිතයේදී සමීක්ෂණ කායඛයන්හි යෙදී සිටි කාලයෙහි අහඹුලෙස කුමන කුරුලු පාරාදීසය නැරඹූ අවස්ථාව මගේ සිහියට නැගිණ. කතුවරුන්ට තරම් වනය තුළ ජීවත්වෙමින් කටුක පරිසරය, බිහිසුණු බව හා එක්වුණ එම දසුන් වල අසිරිමත් බව යම් පමණකට හෝ විඳගැනීමට එහිදී අපට හැකි විය. මේ නැරඹුම නිසා “කුම්බලාමාළු කැවෑනම් දුක විඳපත් බළලෝ”

වන ආසිරියෙන් අහිතයට

යන කියමන සිහිගන්වන අපහසුතාවයකට අපේ කණ්ඩායමට මුහුණ දෙන්නට සිදුවීම මෙහි මතකය වඩාත් තහවුරු කරන්නක් විය.

නියැදියකින් තෝරා ගනු ලබන වසමේ කටයුතු කිරීමේදී එයට උපකාරී කරගන්නා නිලධාරීන් හමුවීම නවාතැන්පොලක් සොයාගැනීම ආදී කටයුතු සඳහා බොහෝ විට නියමිත ස්ථානයේ සිට දුර බැහැර ගමන් කිරීමට අපට සිදුවේ. මේ යන එන මාර්ගය දෙපස හෝ ඒ ආසන්නයේ බොහෝ විට අපහට කිසි දිනක ඇස නොගැටෙන මනස්කාන්ත වූ ස්ථානයක් දක්නට ලැබෙයි. එය වන ගැබතුල පිහිටි දිය ඇල්ලක් විය හැකිය. නොඑසේනම් විශාල ජලාශයක් - නිසලව ගලා බසිනා දොලපහක් දිගු වෙරළකින් යුතු සමුදුර හෝ සතර දිග්භාගයම

නැරඹිය හැකි උස්බිමක් විය හැකිය. අපගේ කටයුතුවලට බාධාවක් නොවන පරිදි ඉඩකඩ ඇති විටක එවැනි ස්ථානයක් හෝ නරඹා එහි පහසු ලබන්නට අපි අමතක නොකරමු. එය නිවෙස්වලින් ඇත්ව වෙහෙසි කටයුතු කරන අපතුල ඇතිවන කාන්තිය විඩාව සංසිදුවනවා පමණක් නොව නාගරික ජීවිතයේදී කිසිවිටකත් අත්විදිය නොහැකි සතුට උපදවන අපුරු අත්දැකීම් සමුදායක එකතුවක් ද විය.

කුරුළු පාරාදීසය නැරඹීමට අප එහි ඇතුලු වූයේ ද එපරිද්දෙනි. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් කිසිවෙකුත් බලාපොරොත්තු නොවූ පරිදි මේ ගමන පාරාවළල්ලක් ලෙසින් අපකරා එන්නට පටන් ගැනුණි.

ඒ අප ගමන් කල ජීව රථය අසවල් දින වකවානු වලදී කුමන

අහසහුමියට ඇතුළු වී ඇති බවත්, ඒ කවර රාජකාරි කටයුත්තකටද යන්න පැහැදිලි කිරීමක් ඉල්ලා රජයේ විගණාධිපතිවරයා විසින් බැංකුවේ වගකිව යුත්තන් වෙත විගණන විමසුමක් එවා තිබුන බැවිනි. තැනිගැන්මටත් අසරණභාවයටත් පත්කරමින් මෙකී පණිවුඩය විදුලි වේගයෙන් අපේ කුඩා කණ්ඩායම වෙත ගලා ආවේය.

අපි සමීක්ෂණයට ලක්කල වසම කුමනට නුදුරු ආරුගමිබේ හි පිහිටි දුටුබ හා මුස්ලිම් වැසියන් විසු ගම්මානයක් විය. අප පස්දෙනාගෙන් එක් අයෙක් හෝ දුටුබ බස දැන නොසිටියේය. කුමන ග්‍රාමයේ එකල සිටි ග්‍රාම නිලධාරිවරයා සිංහල දුටුබ භාෂා දෙකම වතුර ලෙස කථා කල හැකි අයෙකු වූ අතර අපේ කණ්ඩායමේ නායකයා ඔහු ඊට කලින් දැන හැදින්ගෙන සිටි හිතවත් අයෙක් විය. මෙම කරුණු පසුබිම්කරගෙන අපගේ නිදහස උදෙසා විශ්වාසනීය වූ පිලිතුරක් ඉදිරිපත් කළෙමු.

අපේ සමීක්ෂණ කටයුතු පහසුකරගනු උදෙසා දුටුබ හා සිංහල බස මැනවින් දැන සිටි ග්‍රාමසේවක නිලධාරිවරයා කැඳවාගෙන ඒම පිණිස අපට කුමන වනෝද්‍යානයට ඇතුළුවීමට සිදුවිය.

මා කියවන ලද වන අසිරියේ තවත් රසවත් බණ්ඩයකින් මේ කථාව අවසන් කිරීමට මගේ සිත පොළඹවයි. "එය සඳ ඇති රැයක් වූයෙන් දියවල අසල රාත්‍රිය ගතකරන බව මම ඔහුට කීවෙමි..... දිවියා වනයේ වෙසෙන සතුන් අතරින් ඉතාම කඩිසර හා ඉතාම නිහඩ සත්වයාය. මම ඉතා දඩි අවධානයකින් සුකර සිඳර දෙස නෙත් රඳවාගෙන සිටියෙමි. එතෙක් කිසිදු මූලික සංඥාවක් පලනොවනසේ මටද නොපෙනී හිටි හැටියේම පැමිණි දිවියා මගෙන් යාර කිහිපයක් ඔබ්බෙන් නැවතී සිය තියුණු දෑස් මගේ දෙනෙතට එක එල්ලේම යොමුකරගෙන සිටියේය. මම උගේ දෑස් කාන්තියෙනුත් සිරුරේ අලංකාරයෙනුත් වසග වූයෙමි. කෙතරම් දඩි වසගයකට

මා ග්‍රහණය වූයේ දයත් උෟට වෙඩි තැබීම සඳහා හිත හදාගැනීමට මට පුළුවන් නොවීය.....ඇසිපිය හෙලන නි මේ ෂයක් වත් ගතවන්නට පෙර දිවියා අතුරුදහන් විය. මියැදුන උෟරාගේ කුනට දිවියා ගිජුබව දැනගත් දඩයම්කරු තමාගේ අරමුණ ඉටුකර ගැනීමට උෟ එන මග රැකසිටියි. අනතුරක් තමා වෙත එල්ල වී ඇති බව වටහාගන්නා දිවියා සිය දෑස් කාන්තිය ප්‍රමුඛ සියොලගහි අලංකාර බව රැසඳ පහන හා එක් කොට වගී කෘත දර්ශනයක් වෙඩික්කරුවා වෙත මවා පා උෟ ගැලවී යයි." (ලෙනාඩ් චුල්ෆ් - ලක්බිමේ සත්වසක්)

අපේ පිලිතුරින් පසු ඒ ගැන කිසිදු හැලහොල්මනක් නොමැතිව එයලොප් වී යෑම ගැන එකල අපි සැනසුම් සුසුමක් හෙලු අයුරු සිහි කරමින් නැවතත් මා කියවමින් සිටි පොත වෙත ඇස යෙමු කලෙමි.

කී. වික්‍රමසේනරාජ හාස්‍යය - ෫෨
58/බී, හඳුවන පාර, මහවැව.

ලග්න පලාව්ල

අපගේ ආහාර විවේක පැය ගතවූයේ, බඩ පිරෙන්ට මෙන්ම සිත පිරෙන්ටද ආහාර ගනිමිනි. ඒ අල්ලාප සල්ලාපයෙනි. දිනක් සේ.අ.අ. දෙපා. අපි කිහිප දෙනෙකු එකතුව ලග්න පලාව්ල කියමින් සිටියෙමු. අප සියලුදෙන ඇසුරු කළේ අසුරු සුභදත්වයකිනි. මේ අතරතුර අප අතරට පැමිණි යෙහෙළියක ටික වෙලාවකින් අසුරු ප්‍රශ්නයක් විචාලාය.

"ඔයගොල්ල 'නග්න' විශ්වාස කරනවාද" යි කියායි. ඉංග්‍රීසි භාෂාව පිළිබඳ හසල දනුමක් ඇති ඇයගේ සිංහල ගැන නම් කවුරුත් දැන සිටියහ. එහෙයින් කවුරුත් උපහාසයෙන් තොරව 'නග්න' විශ්වාස කරනවා යැයි කීහ. ඇයගේ 'නග්නය' කියන්නට පුළුවන් දැයිද ඇය විමසීය. හැමෝම "පුළුවන්, පුළුවන්" යැයි කීහ. අපේ කටකාර මල්ලි ගත් කටටම කීවේ. "කනා, කනා" කියාය. ඇය, එය දැනගත්තේ කෙසේදැයි විමසූ කල ඔහු කීවේ දේහ ලක්ෂණ අනුව තමා එය දැනගත් බවයි. ඇය එය කොළ කැල්ලක් 'කන්තියා නග්නය' යැයි ලියා ගත්තාය. ඇයගේ 'නග්නය' හොඳ දැයි විමසූ කල සියල්ලෝම එකඟව "එය හොඳ නග්නයකැ" යි කීහ. එහෙයින් ඇය එකැනින් පිටව ගියේ ඉමහත් සොම්නසිනි.

පසුදින උදෑසන ඇය දිවවින් "ඔයගොල්ල හරි කට්ටියක්නෙ, මාව 'ගොනාට' ඇන්දුවානේ" දැයි ඇසීය. අපි "නැහැ නැහැ" යැයි කීමු. "මම හස්බන්ඩ්ටත් කීවා". අපි "එයා මොනවද කීවේ" යැයිද ඇසීමු. "එවා ඕනෑ නෑ" යැයිද ඇය කීවාය.

මට හස්බන්ඩ් කීවා, "සිංහල දන්නෙ නැත්නම් ඕනෑ නැති දේවල්වලට හොට්‍රාන්ට් යන්ට් එපා" යැයි ඇය කීවාය. ර.මු. සෙනෙවිරත්න

අසු වියැති මවක් යපල් ආර වැවට පැන සිය දිවි හානි කරගනී

දිරිය මවකගේ සොදුරු මතකය වැවේ පතුලට ඇද අරන් දුඹුරු පෙණ කැටි රැළින් සමඟම පා කරන් !

අසුවිය ඇති කෙසඟ මවගේ පැතුම් පොදියම බිලි අරන් යපල් ආරේ වැවට ඇයි ? අද සිල් අරන් !

උස්මහන් කොට සිල්ප සදලා දු දරැන් දසදෙනෙකු වෙනුවෙන් එකින් එක පිඩු වැළදුවානම් අනේ එක එක නිවසෙකින් !

වැවට බිලි නොකොට නුඹේ කෙසඟ ගත සැතපුවා නම් අනේ පොඩි ගෙපිලකින් සැතසෙන්න තිබුණා ගෙදර බුදුන් වැඩ ඉන්න බව ලඟම කියමින්

නුඹගේ වාරුවෙන් මෙලොවට ආ මහත්වරු බොහෝ දුර ගිහින් ජීවිතයම වෙලා සරු කරදර ඇති නොකොට තම අදහස පරිදි කෙරු ජීවිතදානයට වැච්ඡලයම කෙරෙයි ගරු

ජගත් කාරියමසම්

මං නැති වෙලා

උපහාස රසයෙන් යුත් කතා සෑම රටකම ඇත. ලංකාව, ඉන්දියාව, චීනය මෙන්ම, ඇමරිකාව, කැනඩාව, බ්‍රිතාන්‍යය වැනි අපරදිග රටවලද එවැනි කතා බහුලව දැකිය හැකිය. එවැනි රසයෙන් යුත් චිත්‍ර ජන කතාවකි මෙය.

එක් අධිකරණ සේවකයකුට නඩු කටයුත්තක් සඳහා වරද කරන ලද හිඤ්චක් අධිකරණය වෙත යොමු කිරීමට නියම විය. රාජකාරිය අකුරටම ඉටුකරන්න සිතා ගත් ඔහු, ගමනට ප්‍රථම රැගෙන යා යුතු දේවල් හොඳින් ගණන් කර ලකුණු කර වඩාත් හොඳින් මතක තබාගනු පිණිස කවියක්ද ගොතා ගත්හ.

"පාර්සලය, දඬුකඳ, නිල ලිපිය, හාමුදුරුවො, මම සහ මගෙ කුඩය"

ගමන යන අතරද ඔහු මෙම කවිය කියමින් ගියා. හිඤ්ච මෙම සේවකයා මහ මෝඩයකු බව තේරුම් ගෙන ඔහුට අතරමගදී වේරුවෙන තුරු මත්පැන් පෙව්වා. සේවකයා පදමට වේරි වූ පසු ඔහුගේ කොණ්ඩය බූ ගා බෙල්ලට දඬුකඳ හිරකොට හිඤ්ච පලා ගියා. වේරි සිඳුන සේවකයා තමා ගෙන යා යුතු ලැයිස්තුව නැවත සිහි කර බැලුවා. පාර්සලය තියෙනවා.... කුඩය තියෙනවා.... බෙල්ල අතගා බලා දඬුකඳත් තියෙනවා. නිල ලිපිය බලා ඒකත් තියෙනවා. හදිස්සියේ තිගැස්සී කෝ මේ හාමුදුරුවෝ කියා බැලුවා. අපොයි හාමුදුරුවො නැතිවෙලා යනුවෙන් කියා මොහොතකින් තම හිස අතගා බැලුවා. බූ ගෑ තට්ට හිස අත ගෑ පසු ඔහු මෙසේ කීවා. වාසනාවකට වගේ හාමුදුරුවො නැතිවෙලා නැහැ. ඔහු තාම මං ලඟ ඒත් මං කෝ, අනේ මං නැති වෙලා.

බී.ජේ. ප්‍රනාන්දු
ඇමරිකා එක්සත් ජනපදයේ, ඇරිසෝනා ප්‍රාන්තයේ සිට

බස් රිය තුළ කතා බහ

මේ, මෑත දිනකදී මා ගම්පහ - කොළඹ බස් රියේදී අත්දුටු කිසි යම් කතා බහක් සම්බන්ධවය. අද කාලයේ නිරතුරුවම අසන්නට දකින්නට ලැබෙන දේ අනුව මෙය සාමාන්‍ය දෙයක් ලෙස සැලකීමට ඉඩ ඇත. බසය කිරිබත්ගොඩට පැමිණෙන විට මගීන්ගෙන්

පිරි තිබුණි. එම නැවතුමේදී මැදි විය ඉක්ම වූ ගාමිහිරි පෙනුමින් යුතු පුද්ගලයකු ද බසයට ගොඩ විය. ඉදිරිපස දොරටුව අසල සිටි ඔහු යම් මුදලක් දිගු කරමින් "විද්‍යාලංකාර කැමිපස් ළඟට ටිකට පතක් දෙන්න" යයි කොන්දොස්තරට කීවේය. මුදල අතට ගත් කොන්දොස්තර "මේ ගණන මදි තව රු :-.....ක්

ඕන විද්‍යාලංකාර ළඟට" යයි කීවේය. එහිදී මගියා කීවේ විද්‍යාලංකාරකැමිපස් ළඟට අය කරන මුදල ඔහු දුන් බවයි. කොන්දොස්තර එකෙනෙහි තරමක කෝපයෙන් යුතුව "විද්‍යාලංකාර කැමිපස් එකක් නැහැ. විද්‍යාලංකාර පිරිවෙණ තියෙන්නේ තව ටිකක් එහායිනි. ඒකට මේ ගණන මදි" යයි

කීවේය.
 එවිට මගියා "මා යන්නේ
 ඒ රි වෙණට නොවෙයි
 කැමිපස් එකට" යයි තම
 අදහස තහවුරු කළේය.
 ඉන්පසු කොන්දොස්තර
 "විද්‍යාලංකාර කැමිපස්
 නොවෙයි ඒක කැළණි
 කැමිපස් එක එතැනට මේ

මුදල හරි, වැරදියට කිව්වාම
 අපටත් ගණන් වරදිනවා" යයි
 කීවේය. ඒ අසල සිටි මට
 ඉබේටම "ඉස්සර විද්‍යාලංකාර
 කැමිපස් එක අද නම් කර
 තිබෙන්නේ කැළණිය කැමිපස්
 කියලයි" යනුවෙන් කියවුණි.
 මගියා නැවත කොන්දොස්තර
 දෙසට හැරී "මළලී ! තරඟ

වෙන්න එපා. ඉතිහාසය
 උගන්වලා නැති එකේ පාඩුව
 තමයි ඔය, ඉස්සර තිබුණු නම්
 ගැන දන්නේ නැහැ. අපට
 පුරුද්දට වාගේ ඉස්සර පාවිච්චි
 කළ නම් කියවෙනවා" යනුවෙන්
 කරුණු පැහැදිලි කළේය.

 ඒ.ජේ.ආර්. ඩිමලා ධනපාල

අපගෙන් විශෝවූ සාමාජිකයින්	Obituaries
<ol style="list-style-type: none"> 1. ජී.ජේ. පෙරේරා මහතා (3329) 2. යූ.එස්. රොද්‍රිගෝ මහතා (970) 3. ඒ.ඩී. ජයසේන මහතා (887) 4. එස්. විජේසූරිය මහතා (529) 5. බී.එස්. පෙරේරා මහතා (543) 6. ඩබ්ලිව්.ඒ. රත්නසිරි මහතා (989) 7. කේ.ඩබ්ලිව්. කරුණාවතී මිය (297) 8. ඩී.කේ. රාජපක්‍ෂ මහතා (931) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Mr. G.J. Perera (3329) 2. Mr. U.S. Rodrigo (970) 3. Mr. A.D. Jayasena (887) 4. Mr. S. Wijesooriya (529) 5. Mr. B.S. Perera (543) 6. Mr. W.A. Ratnasiri (989) 7. Mrs. K.W. Karunawathie (297) 8. Mr. D.K. Rajapakse (931)
ඔවුන්ගේ පවුල්වලට අපගේ සාකිශය සංවේගය පළ කරමු.	Our deepest sympathies for their families.

සැලැස්ව

ජ්‍යෙෂ්ඨයන්ගේ අඛ්‍යාතය

මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයන්ගේ
 සංගමය
 2013 මාර්තු

වෙබ් අඩවිය : www.sendewa.org විද්‍යුත් ලිපිනය : info@sbpa.com

අංක QD/55/News/2013 යටතේ ශ්‍රී ලංකා බැංකුවේ දෙපාර්තමේන්තුවේ ලියාපදිංචි කරන ලදී.

ගරු ලේකම්,
 මහ බැංකු විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය,
 2/3, මෙන්නේරිගම පෙදෙස,
 ගල්කිස්ස.

රාජගිරිය, ශ්‍රී ජයවර්ධනපුර මාවත, අංක 58 දරණ ස්ථානයේ පිහිටි
 ග්‍රාමීය බැංකු හා මාණ්ඩලික අභ්‍යාස විද්‍යාලයීය මුද්‍රණාලයේ මුද්‍රණය කරන ලදුව
 ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ විශ්‍රාමිකයින්ගේ සංගමය විසින් නිකුත් කරන ලදී.